

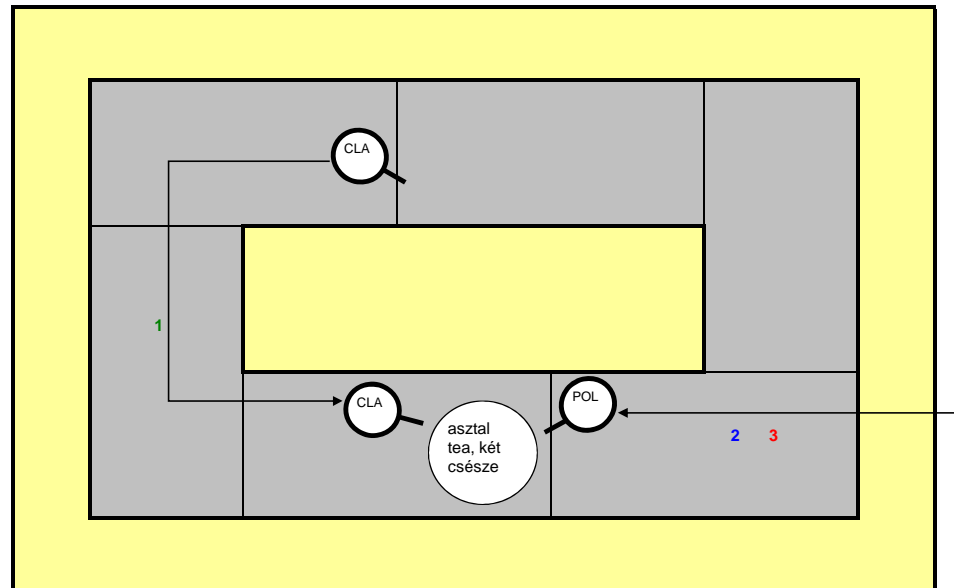
1. jelenet

- 1 2 Középen Gertrud áll.
Jön Claudius.

GERTRUD Drága Claudius, végre megjöttél! Mily nehézségekkel kellett megküzdened utad folyamán, melyen koptattad királyi lábadat?
CLAUDIUS Minden lépés utam során kinszenvedést jelentett számomra, mert minden egyes lépéssel távolabb kerültem szívedtől és ajkadtól.
GERTRUD (Elpirul.) Mindama percben, melyet nélküled töltöttem el, szívem egyre betegbb lett, de most hogy itt vagy, meghoztad számomra az egyetlen gyógyírt, tenmagadat.
CLAUDIUS Honvágyamat már most lecsillapítanám, de Poloniusszal halaszthatatlan beszélőnivalóm van!
GERTRUD Kérlek, ne hagyj itt, hisz oly rég várok reád!
CLAUDIUS Sajnálom! Ígérem, hamar befejezem beszédem Poloniusszal, aztán visszatérek, és bepótoljuk mindazt, amit utam miatt elhanyagoltunk.

3

4

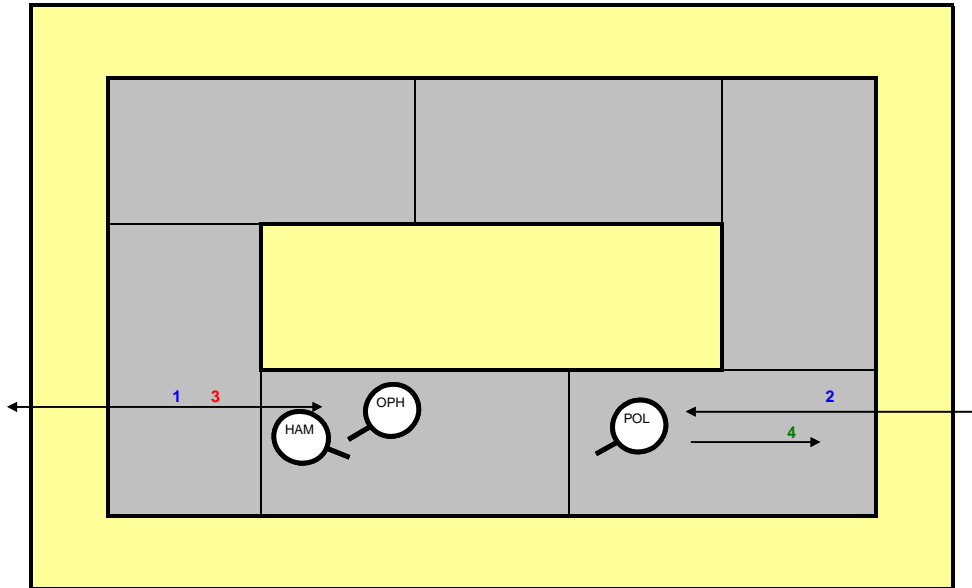
2. jelenet

- 1 2 Átsétál Claudius, és Polonius után kiált. Port szór egy csészébe.
Kis idő elteltével belép Polonius.

CLAUDIUS Polonia, fontos beszélőnivalóm van veled!
POLONIA Örülök, hogy újra látlak, uram!
CLAUDIUS Ezt most hagyjuk. Sok beszédnek sok az alja.
POLONIA Igen, uram...
CLAUDIUS Csend! Én beszélek! Tudom, hogy te hű szolgám vagy, ezért is merek nyíltan beszélni. Olyan dolgokról van szó, melyeket senki másra nem mernék bízni!
POLONIA Kösönöm, hogy ily bizalmat fektetsz belém! Mondd, mily fontos mondandód van a számomra?!

CLAUDIUS Polonius, tudnod kell, hogy küldetésed ránézésre nem oly nagy, de fontossága az egekig ér!
POLONIA Ne gyötörd tovább lelkemet! Mondd feladatod!
CLAUDIUS Vidd ezt a csésze teát Hamletnek! (Teát önt a csészébe.)
POLONIA Csupán ennyit kíván?
CLAUDIUS Ne kérdezősködj! Elég annyi, hogy Hamlet meg fog dicsérni buzgóságodért!
POLONIA Uram, és a...
CLAUDIUS Ne aggódj! Busásan megjutalmazlak, ha elvégzed eme feladatod!
POLONIA Kösönöm, uram! (Mehajjal és kimegy a mérgezett teával.)
CLAUDIUS Teát önt magának is, és felemeli a csészejét. Meghalt a király, éljen a király!

- 3 Sötét, zene,
(Asztal ki)

3. jelenet

1 (madárcsicsergés) *Hamlet és Ophelia* jönnek.

HAMLET Már három hónapja annak, hogy apám eltávozott az élők sorából! Azóta szívem a gyász tűzében ég, és nincs ki eloltsa a bánat lángjait!
OPHELIA Majd szerelmes lázzal hűsítelek! (*Hamlet csókolja Opheliát, ekkor belép Polonia.*)

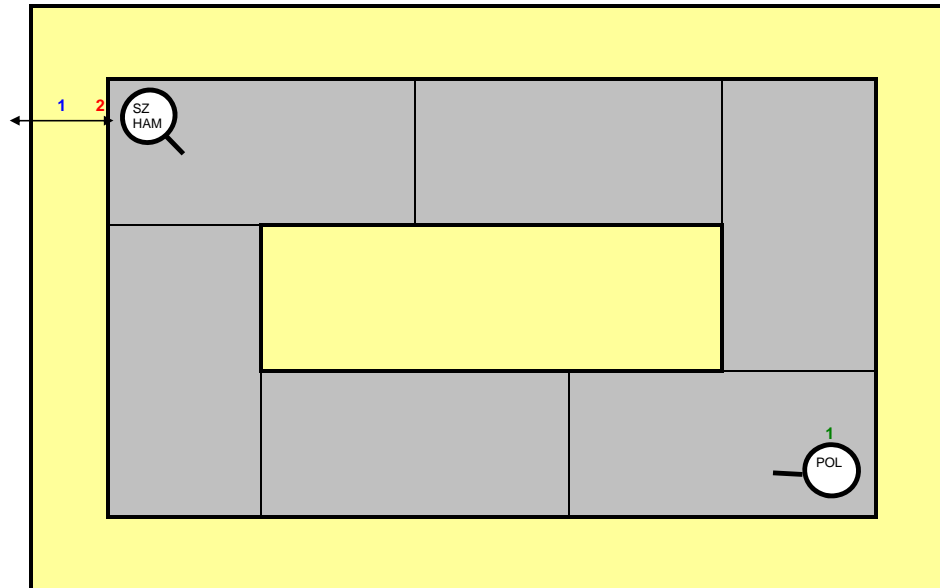
2 POLONIA Gyermekeim! Örül szívem, hogy látlak titeket! Remélem hamarosan az oltár előtt találalak benneteket!

HAMLET Isten segédelmével, reméljük, mihamarost egybekelhetünk!
OPHELIA Én is remélem! (*Szerelmes pillantásokat vetnek egymásra.*)

POLONIA Tudd meg, tisztellek, miként apádat is régen!

3 *Hamlet és Ophelia ki.*

4 Polonius megfordul, elindul

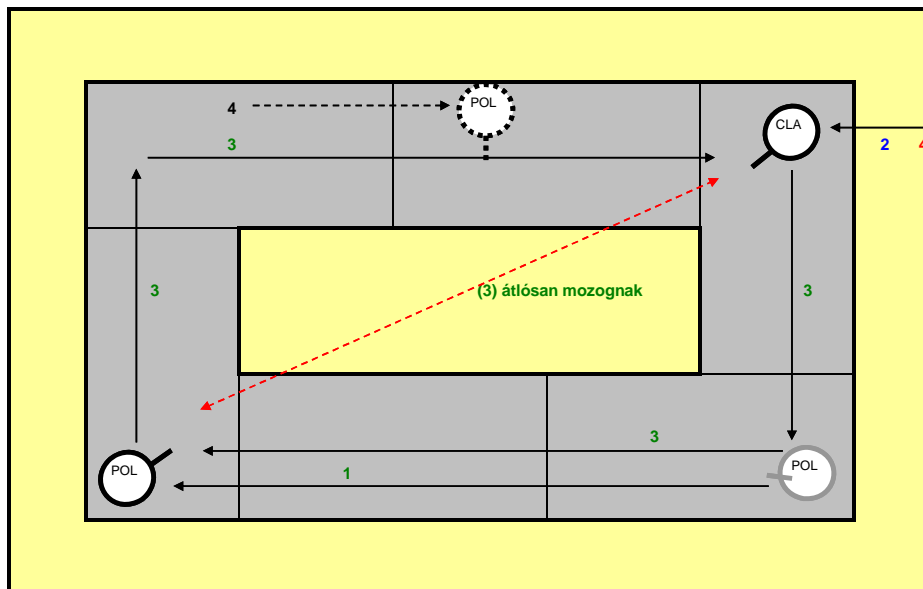

4. jelenet

1 1 *Polonia megfordul, elindul, megáll a sarokban, "valami nincs rendben" (a szellem bejön), megfordul, megjed.*

POLONIA Ó, ki vagy te, mennyei árny?
SZELLEMM Tudd meg, Polonia, vagyok, aki vagyok!
POLONIA Mily rébuszokba beszélsz, ó te, isteni tünemény!
SZELLEMM Akarod ismerni a titok nyitját?
POLONIA A titok mardossa lelke, kérlek, mondd el!
SZELLEMM Hát nem ismersz-é fel, Polonius?
POLONIA Ó, ne! Hiszen... hiszen..., te?!
SZELLEMM Gondolatjaid jó úton járnak!
POLONIA Akkor te... hiszen... te meghaltál!
SZELLEMM Meghaltam mint ember, de lelke mint szellem tovább él!
POLONIA És mi célból jöttél vissza hozzánk?
SZELLEMM Ei kell hogy áruljak neked valamit gyászos elhalálózásommal kapcsolatban!
Köztudottnak számít, hogy halálom álmomban ért utol, de cseppet sem természetes úton!
Mivel apám fia, Claudius orvul meggyilkolt engem!
POLONIA (*Meglepődik.*) Ez hogy lehetséges?
SZELLEMM Mint már mondtam volt, Claudius halálom okozója, megmérgezett! És oly emberek is segédkeztek, akik ezt még nem is sejtik!
POLONIA Kikre gondolsz?
SZELLEMM Gondolkozz, és elmédben ott lapul a válasz! De tudd, Claudius nem egyszer kihatásnált téged!
POLONIA Ó, istenem, ez nem lehet! De hidd el, eme tettekről nem tudtam!
SZELLEMM Tudom, Polonius, te mindig hűséges voltál hozzám, és Claudiushoz is, sajnos!
Éppen e tulajdonságod miatt bírt rá, hogy segédkezz gonosz tettei elvégzésében! Ám épp hűséged miatt merek rád bízni egy fontos feladatot!
POLONIA Érted a tűzbe tenném a kezem! Szólj!
SZELLEMM Mint tudod, fiam és Claudius között nagy viszály dúl, és Claudiusnak csak egy dolog áll az útjában a teljes hatalom eléréséig: a fiam, Hamlet! Arra kérlek, óvd meg eme gyászos sorstól!

2 POLONIA Érted és Hamletért bármit!
2 **SZELLEMM** Tudom mit érzel, és bízom benned! Nem a te hibád volt! (*ki*)

5. jelenet

- 1 2 *Polonia magába roskadva.*
Claudius jó.

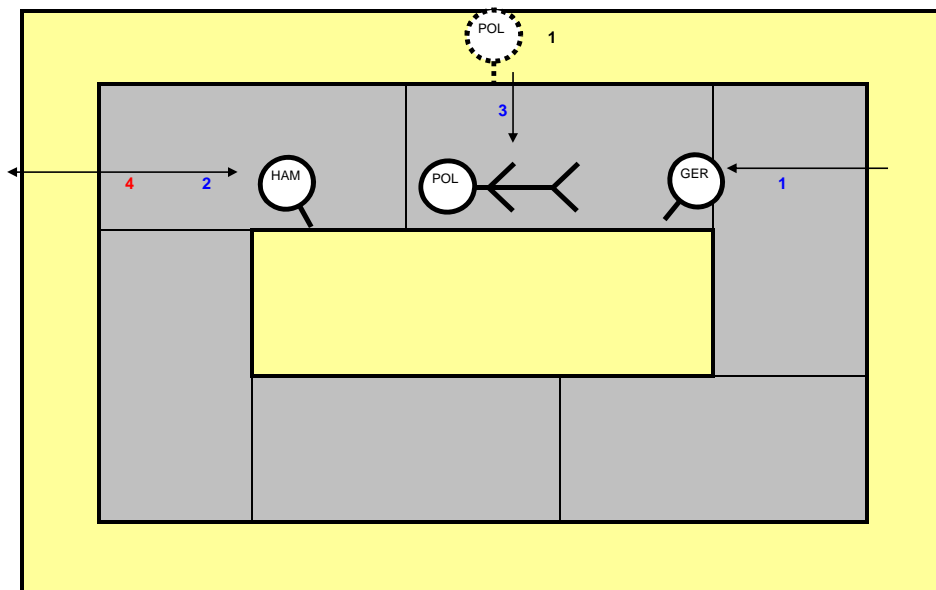
Az egész jelenet alatt "fogócskáznak".

3

CLAUDIUS Polonia, beszélnem kell veled!
 POLONIA (*gúnyosan*) Miről „uram”?
 CLAUDIUS Tudod jól, hogy Hamlet mostanában nagyon haragszik reám, és több ízben is megsértette becsületemet...
 POLONIA Lehet azt megsérteni?
 CLAUDIUS Miről beszélsz, hű szolgám, nem értem célzásod!
 POLONIA Semmiről, uram, csak hangosan gondolkodtam!
 CLAUDIUS Mindig bohócot csinálsz magadból, amikor elkezdesz gondolkodni!
 POLONIA No de, király uram... hagyjuk ezt! Biztosan nem erről akartál velem beszélni!
 CLAUDIUS Valóban! Mint mondtam volt... Hamlet...
 POLONIA Ez a beszélgetés kísértetiesen hasonlít egy korábbihoz, melynek tárgya ugyancsak egy Hamlet volt.
 CLAUDIUS Hagyd ezt, és hallgass meg...!
 POLONIA Miért hallgatnálak meg, tudom, hogy ismét fel akarsz használni aljas céljaidhoz!
 CLAUDIUS Mindig hű voltál hozzám, miért lettél most ily gyáva?
 POLONIA Nem vagyok gyáva, csak valaki felnyitotta a szემem! Hűségem csak egy színészhez szólt, de most már tudom, mi van a színpalak mögött!
 CLAUDIUS De Polonius, tudod, hogy mindig jól megfizettek, sőt fáradalmaidért dupla fizetséget ajánlok!
 POLONIA A világ minden pénzéért sem adnám a nevem egy újabb szörnyű tethet!

4

CLAUDIUS Bolond! (*Mérgesen el.*)

6. jelenet

- 1 *Hamlet és Gertrud a királyné díszes szobájában Polonia elbűjva.*
Gertrud be

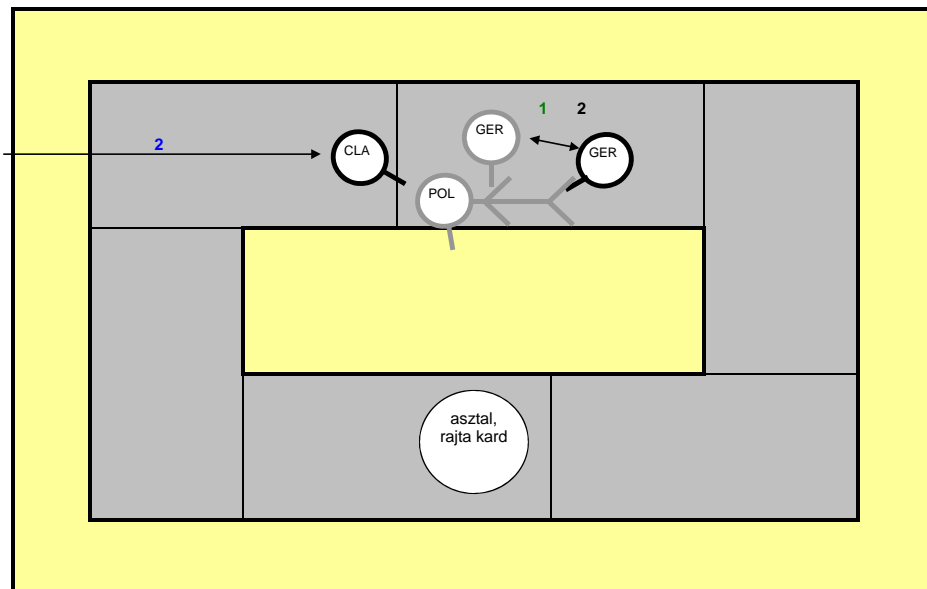
2

HAMLET Nos hát, anyám, mi tetszik?
 GERTRUD Hamlet, nagyon megsértetted atyádat!
 HAMLET Anyám, nagyon megsértetted atyámat!
 GERTRUD Jer..., nyelved hiú szót viszonz!
 HAMLET Menj, menj, kötözködő nyelved gonosz!
 GERTRUD Mi volt ez, Hamlet?
 HAMLET (*zavartan*) Mi baj, édesem?
 GERTRUD Effeledted?
 HAMLET Nem, a szent keresztre, nem! Ön a királyné, a férje öccse nője! De bár ne volna az, az anyám is ön!
 GERTRUD Ha így van, küldöm, aki bír veled!
 HAMLET Jer, jer, ne moccanj, üj le csöndesen, tapodtat se innen, míg tükrömbe nem nézsz, mely megmutatja szíved belsejét.
 GERTRUD Mit akarsz velem, csak nem akarsz megölni?! Segítség! (*Polonia jó hátulról a sikításra, Hamlet reflexből leszűrja. Gertrúd felsikolt.*)

3

4 *Hamlet ki, Sötét, takarás fel, Gertrud a leszűrt Polonius "fölé" áll.*

Sötét, Zene

7. jelenet

1 Középen *Gertrud leszűrt Polonius "fölköt" áll.*

Asztal, rajta kard

Jön Claudius.

2

GERTRUD Drága Claudius, végre megjöttél! Mily nehézségekkel kellett megküzdened utad folyamán, melyen koptattad királyi lábadat?

CLAUDIUS Minden lépés utam során kinszenvedést jelentett számomra, mert minden egyes lépéssel távolabb kerültem szívedtől és ajkadtól.

GERTRUD (*Elpirul.*) Mindama percben, melyet nélküled töltöttem el, szívem egyre betegebb lett, de most hogy itt vagy, meghoztad számomra az egyetlen gyógyírt, tenmagadat.

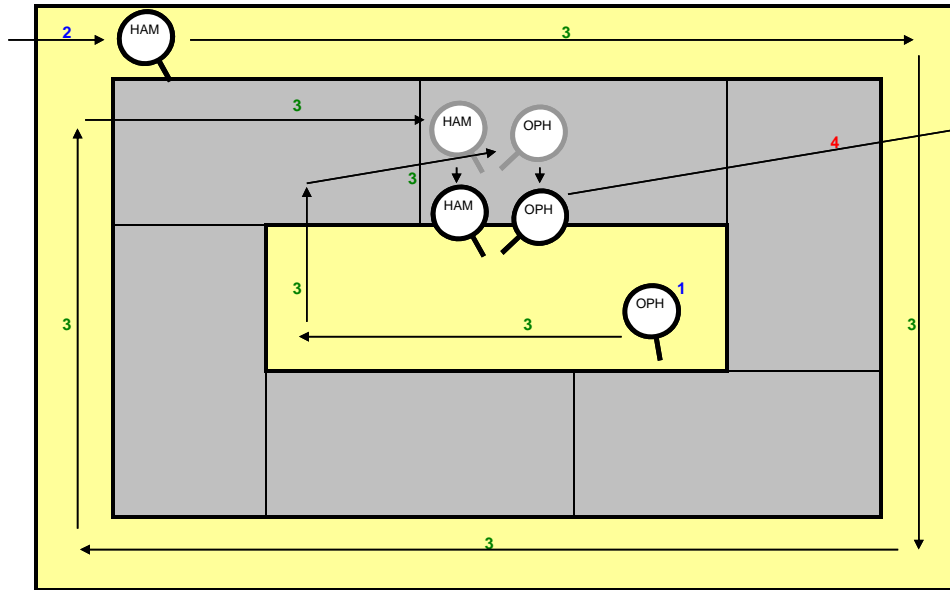
CLAUDIUS Honvágyamat már most lecsillapítanám, de Laertessel halaszthatatlan beszélőnivalóm van!

GERTRUD Kérlek, ne hagyj itt, hisz oly rég várok reád!

CLAUDIUS Sajnálom! Ígérem, hamar befejezem beszédem Laertessel, aztán visszatérek, és bepótoljuk mindazt, amit elhanyagoltunk.

Sötét

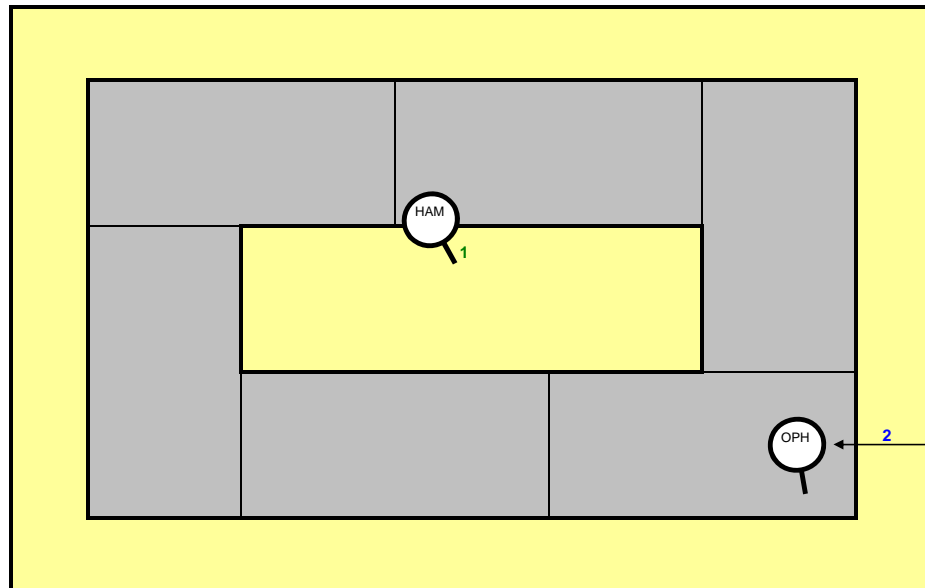
Zene

1. jelenet

Játszódik tóparton, dús növények.
 Ophelia fehér ruhában, haja kiengedve.
 Némajátékkal: Ophelia és Hamlet megismerkedik a tó partján. Lassú, romantikus jelenet. Zene.
 Először **Ophelia van benn**, a tóban mossa a haját. Ezután **érkezik Hamlet**. Nem látják meg egymást, csak később. Először zavartan viselkednek, majd pillantásuk egymásba forr.
 Simogatások, érzéki érintések, vibrál a levegő. **Ophelia kimegy**.

- 1
- 2
- 3
- 4

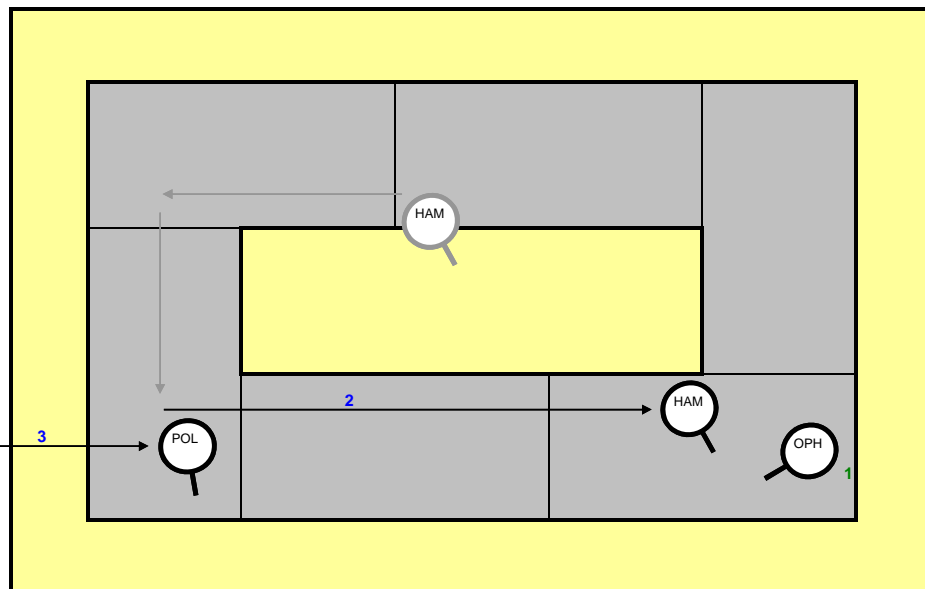

2. jelenet

- 1 **Hamlet marad a színen**, a tó partján levelet ír, félhangosan szavalva. Kezében egy papír és egy toll.

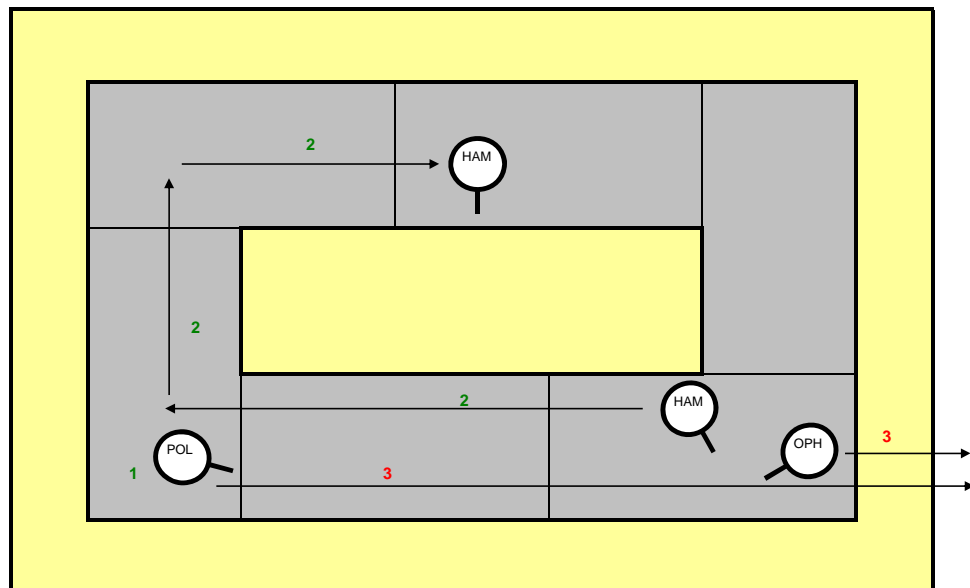
HAMLET Drága Opheliám! ... A nap mely felettünk ragyog, csillogó szemedet juttatja eszembe, mely fénylik szüntelen. Kedves arcod mosolya szívemet lángra lobbantja... Sajnos csak messziről csodáltalak, mert félek, ha közeledbe érek, varázsod veled együtt elhagy...
 HAMLET, OPHELIA (*Innen Ophelia is mondja szöveget – atmoszással, időnként mindketten hallatszanak, a végén már csak Ophelia –, mintha olvasná a levelet.*) Minden egyes pillanat, melyet veled töltök, a mennyországba repít. Most is szeretném arcod érinteni, hajad simítani, finom kezéd kezembe venni. Illatod, mely a levegőben száll, elbódítja tudatom. Alig várom, hogy láthassalak.

- 2

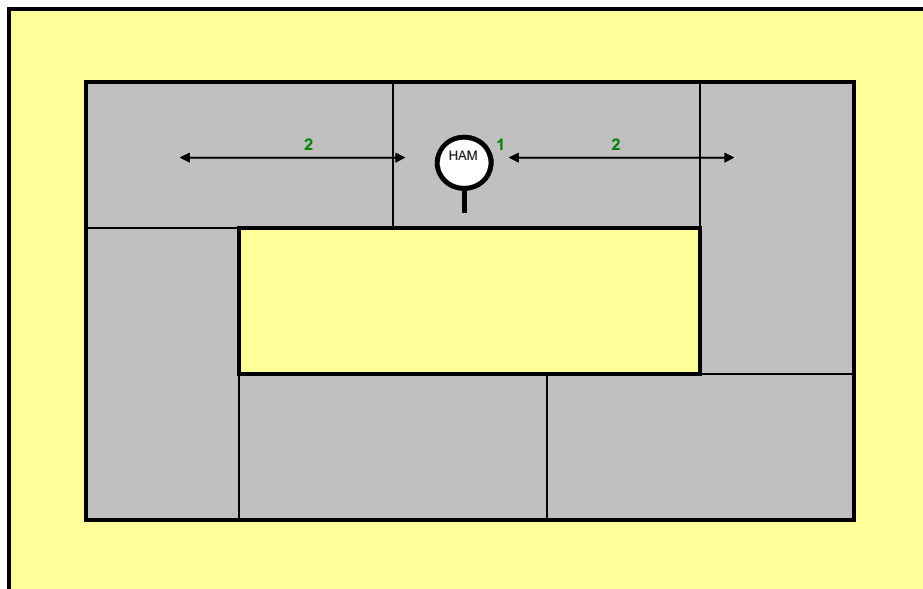
3. jelenet

- 1 Ophelia szobája, asztal, fésű, papír. A szoba emelt szinten van a tóhoz képest. *Ophelia már a színen van, itt olvasta a levelet, Hamlet később érkezik.*
- 2 OPHELIA Hol késik már? (*Hamlet érkezik, kezében virággal. Kopogtat. Zavart szerelmes köszöntés. Szerencsétlenkednek.*)
HAMLET Jó napot, kedves!
OPHELIA Már nagyon vártam. Megkínálhatom valamivel? Esetleg inna valamit? Teát?
HAMLET Nem köszönöm, nem vagyok éhes... illetve szomjas. (*Érződik, hogy sok mondanivalójuk van, csak nem tudják, hol kezdjék. Bejön Polónia, Ophelia édesanyja, a király közeli tanácsadója. Anya és lánya szeretik egymást, de viszonyuk távolságtartó.*)
- 3

4. jelenet

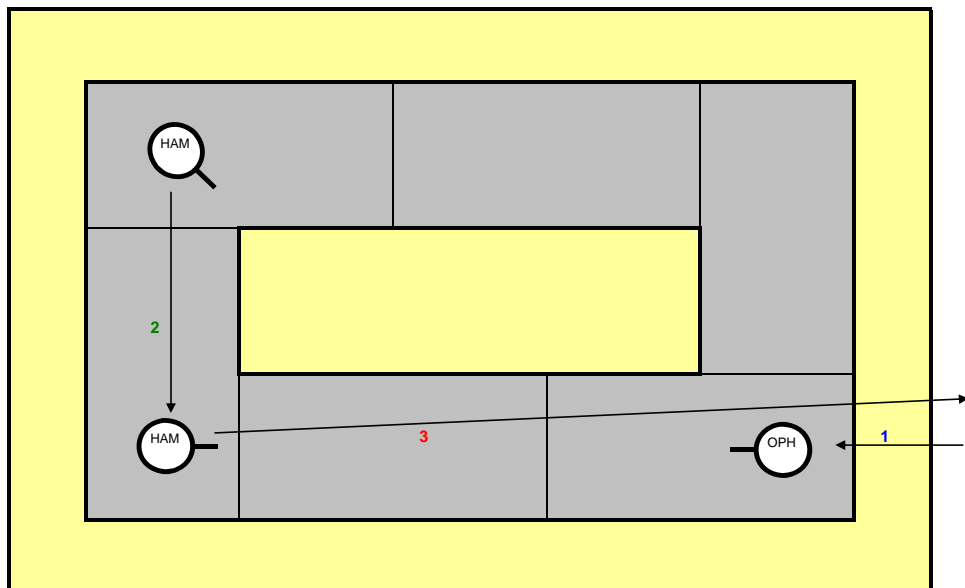
- 1 POLÓNIA Jó napot! (*Hamlet kezét csókol neki.*)
OPHELIA Jó napot, édesanyám.
POLÓNIA Szomorú hírt kell közölnöm, Hamlet. Szerencsétlen helyzet. És sajnálom, hogy tőlem kell megtudnotok. Hamlet, az édesapád meghalt. Valószínűleg megölték. Ha bármiben segíthetek, csak szólnod kell. Sajnálom!
HAMLET (*Kis törét dühödten a földre vágja*). Ez bosszúért kiált!
- 2 3 *Mérgesen elrohan a tóhoz.*
Polónia és Ophélia ki

5. jelenet

- 1 Tópart. *Hamlet*, kezébe temetve arcát. Zene.
- 2 Monológ alatt Hamlet *ide-oda járkal*.

HAMLET Mily gyalázatos ez! A dán királyt, ki apám is volt, kegyetlenül meggyilkolták! Bárki volt, tette bosszúért kiált! Hogy történhetett ez?! Micsoda veszteség! Ki tehette? Ki lehet ilyen lelketlen? Talán meg akarta szerezni a trónt? Csak nem az új király maga tette? ... Hát persze! Minden gyász elillan hamar, és jött a fényes nász. Csak ő tehette! Megölte apámat! De biztosnak kell lennem! Hogyan győződjek meg róla? Megvan! Bolond leszek. Bolondnak tettelem magam az udvar és drága Opheliám előtt is. Így senki sem gyanakodhat. Becsapok mindenkit.

6. jelenet

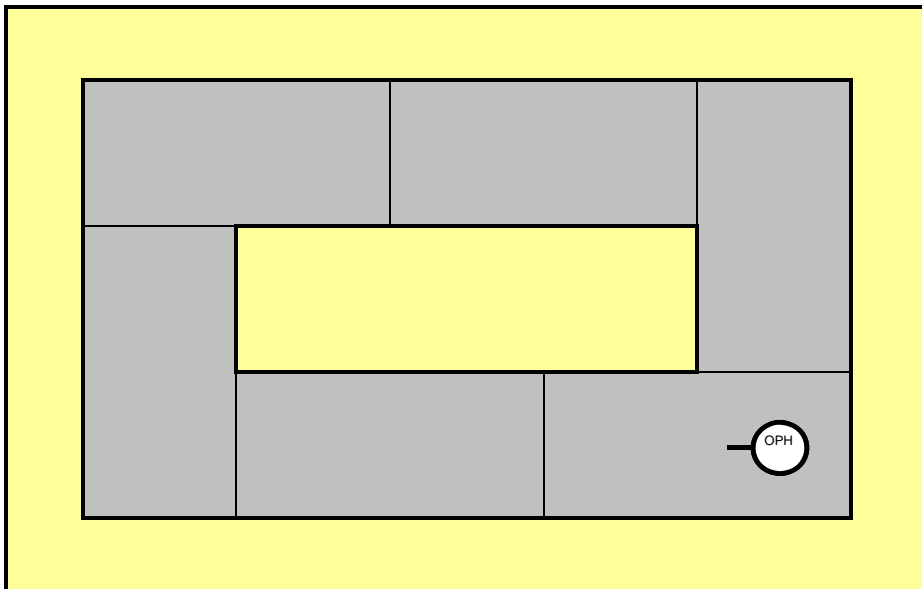
- 1 *Ophelia jön.*

OPHELIA Kedvesem, hogy érzed magad?
 HAMLET Hogy, hogy? (*ingerülten*) Hát hogy érezném magam? Apám halott, és anyám nem várt soká, a gyászból nász lett.
 OPHELIA Ne bánkódj, kérlek. Tudom, hogy mennyire fáj, de próbálj másra figyelni!
 HAMLET (*ordítva*) Másra?!

- 2 OPHELIA Jaj, kérlek, ne szólj ilyen hevesen! Gondolj inkább másra! Nézd, kék az ég és dalolnak a madarak...

HAMLET (*Belevág a szavába.*) Hát igen, dalolnak, ahogy te is, csak te túl sokat. (*Elrohan.*)

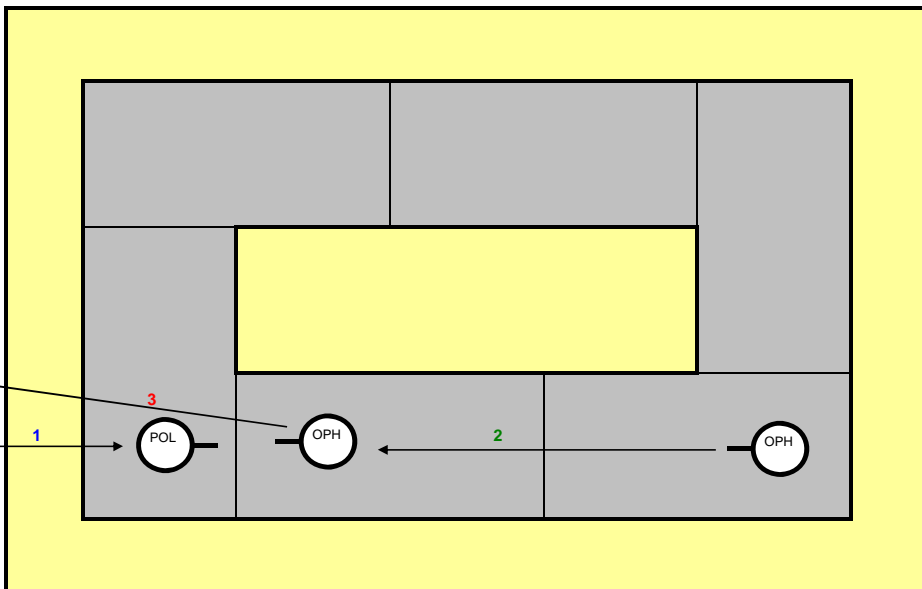
- 3

7. jelenet

OPHELIA Vajon miért teszi ezt Hamlet? Mit ártottam én neki? Ó, én szerencsétlen! Vagy tán ő a szerencsétlen? Úgy viselkedett, mint egy..., mint egy... örült! De nem haragudhatok rá, hisz ő olyan jólelkű, olyan kedves. Ki tudja, én hogy viselkednék, ha anyám meghalna. Jaj istenem, ilyet még mondanom sem szabad.

A monológ végén Ophelia szomorúan a színen marad.

8. jelenet

1 Polónia érkezik.

POLÓNIA Leányom! Annyira szeretnék beszélni veled! Oly sok mindent kellene mondanom! De a legfontosabb az, hogy nagyon szeretek. És tudnod kell, hogy te vagy a számomra a legfontosabb a világon.

OPHELIA Köszönöm, anyám, de most nagyon feldúlt vagyok. Hamlet furcsán viselkedik.

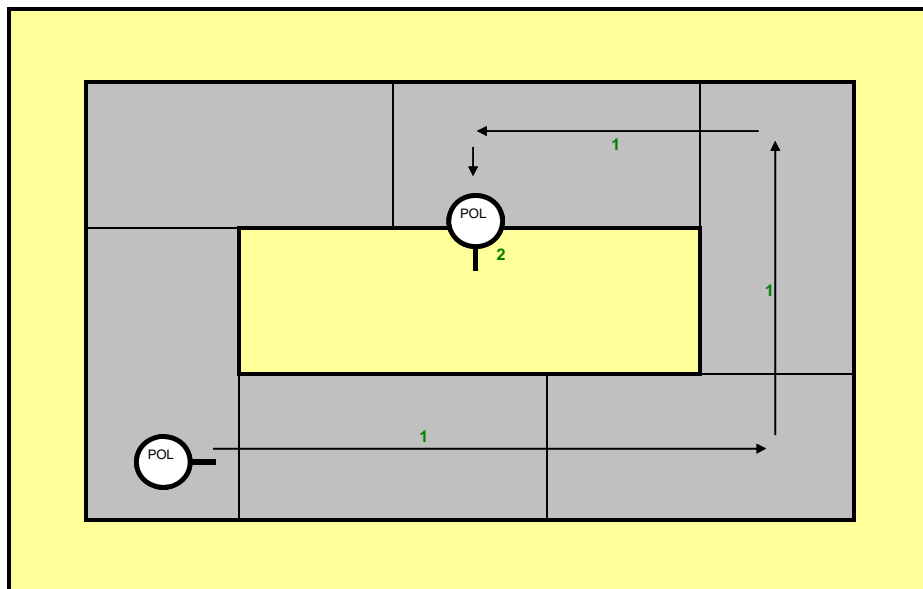
POLÓNIA Nehéz időket él át, meghalt az édesapja, meg kell értened. Fáradtnak látszol, menj, aludj egyet!

2 OPHELIA Olyan jó, hogy ilyen drága anyám van!

Ophélie ki, Polónia marad

3

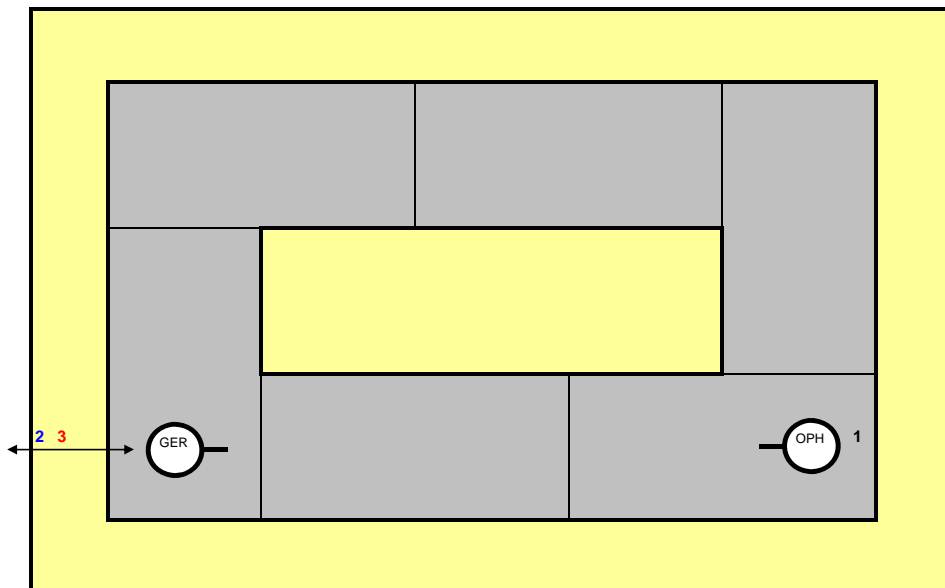

9. jelenet

- 1 POLÓNIA (*Féltre.*) Istenem, hogy mondhatnám el neki...! Milyen anya vagyok! Elárulom a lányom szerelmét! Két tűz közé kerültem. Annak idején az előző király közeli bizalmasa voltam, de a magasabb pozíció érdekében segítettem Claudiusnak eltenni őt láb alól! Ha csak egy kicsit is a családomra figyeltem volna...! Claudius sejtí, hogy Hamlet bosszúra készül, nem hiszi, hogy háborodott! A királynő és Claudius el akarják tüntetni Hamletet. A király már Gertrudban sem bíz. Engem kért meg, hogy hallgassak ki egy beszélgetést Hamlet és a királyné között. (*Szünet. Leül a tópartra.*) Már nem tudok visszalépni! Végig kell csinálnom. Nem tehetek mást..., már nem tudok visszalépni...
- 2

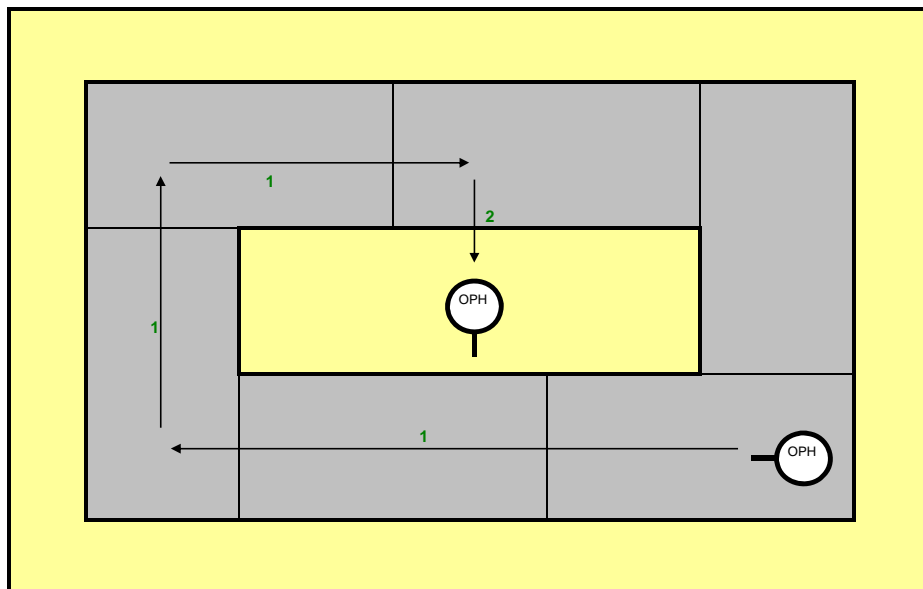
Sötét, Zene (csak effekt)

10. jelenet

- 1 *Ophelia - aki már bent van - lakosztálya.*
Gertrud jön. Találkozik Opheliával.
- 2 GERTRUD Gyermekem! Szörnyűséges dolgot kell veled közölnöm! Édesanyádat megölték! És ami még ennél is rosszabb, gyilkosa mindkettőnkhez közel állt... Erősnek kell lenned. Kérlek, tartsd magad!
OPHELIA Kérem, hagyjon magamra!
- 3 *Gertrud ki*

Zene

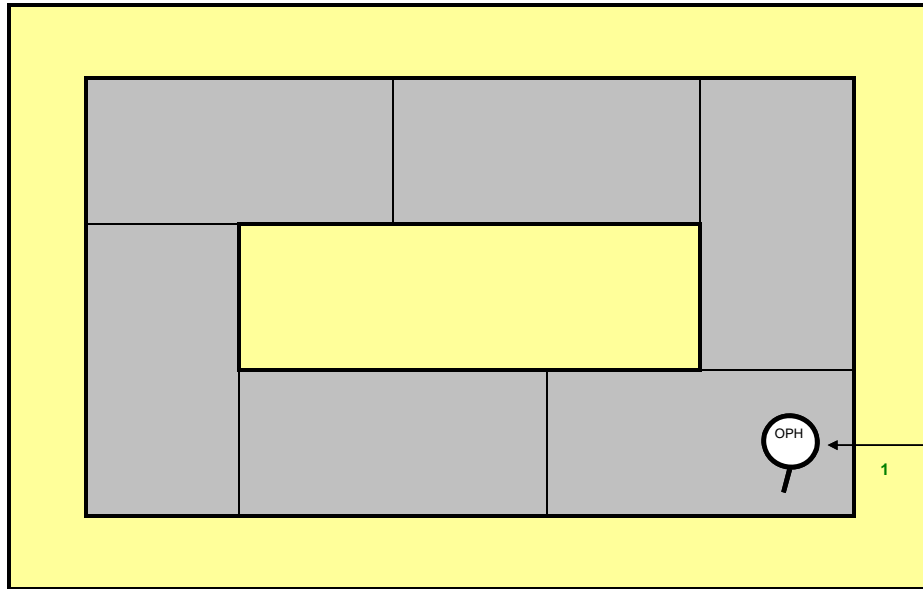

11. jelenet

Zene.

- 1 *Ophelia a tóhoz sétál. Képzeltbeli lepkét fog, énekel, táncol, nevetgél, és elkezd mosni a haját, arcát, hasonló mozdulatokkal, ahogy az elején. Mielőtt megszólal, egy virággal 'szeret-nem szeret' játékot játszik.*
- 2 *OPHELIA Micsoda? Hát ez felettebb vicces! Álmodom tán? Ó, ezek a halacskák... olyan... olyan jó lehet nekik! (Dalra fakad. Táncol. Megőrül.) Fel akarok ébredni! (Lassan belefekszik a vízbe. Elsötétedik a szín.)*

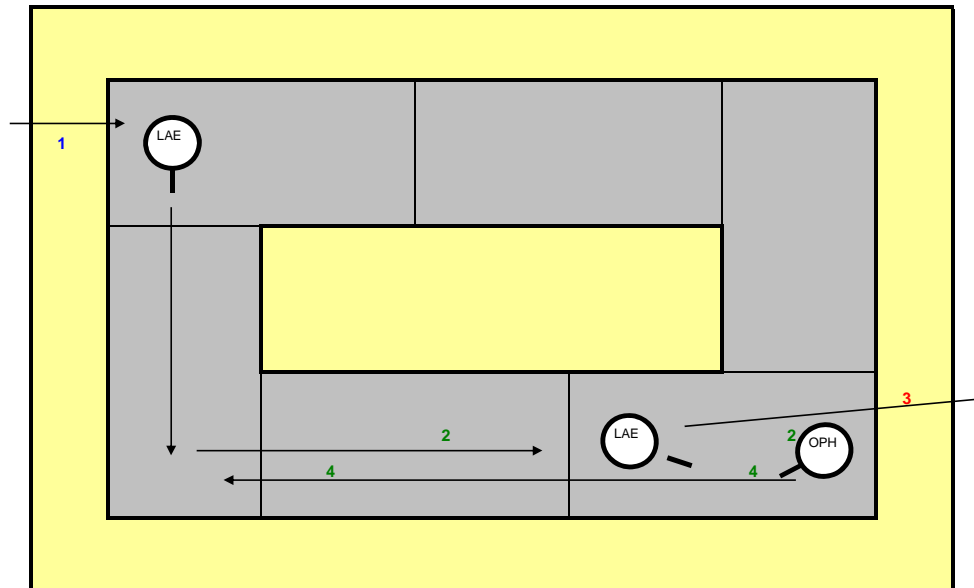
Zene

1. jelenet

1 *A palota kertjében, Ophelia a színen.*

OPHELIA Egyszerű a leány élete, ha tudja, mit akar. Születhettem volna szegénynek vagy gazdagnak is, nagy családban vagy egyedüli gyermeknek, a problémám mindig ugyanaz volna. Leány vagyok, érzelmeim uralkodnak fölöttem. Szerelmes vagyok, az ifjú, akit szeretek, rejtély számomra. Kezdetben mintha értettem volna, mit üzen a szemeivel, az üzenet tiszta volt, mint a forrásvíz, ittam is minden szavát és tekintetét, mint a tiszta vizet. Úgy tűnt, szeret engem, és így én is szerethetem őt. De mostanában érthetetlen módon viselkedik.

2. jelenet

1 *Laertes jön.*

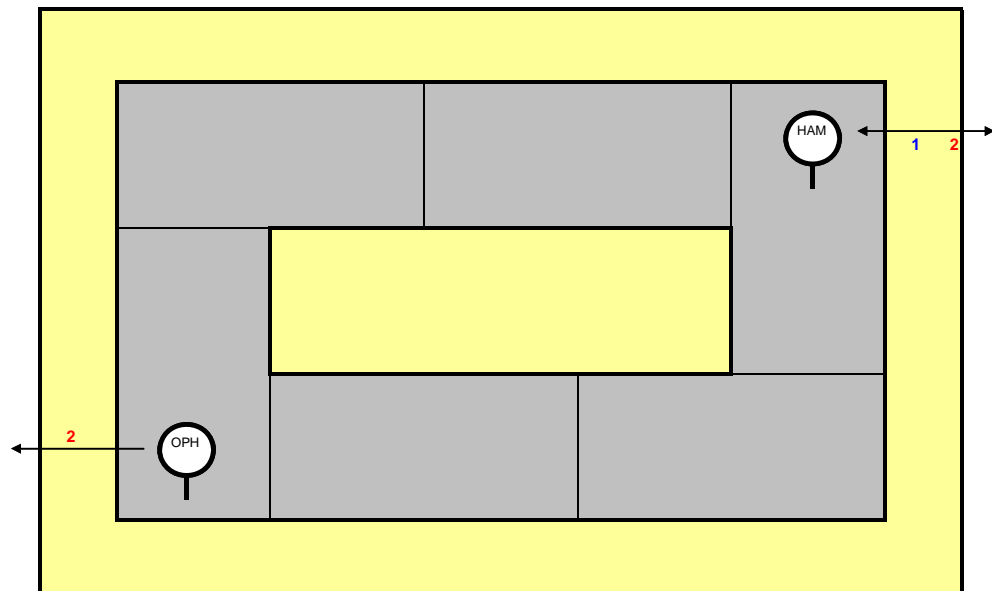
LAERTES Nem értem, nem tudom, hogy mondhatnám el ennek a törékeny léleknek ezt a szörnyű hírt...

2 OPHELIA Miket szólsz, Laertes?

LAERTES *Nem titkolhatom el*, nem óvhatlak ettől... Bár tehetném... Atyánkat megölték, s Hamlet volt, ki kardját nemes szívébe dőfte.

3 *Megcsókolja Ophelia homlokát és el.*

4 *Ophélie átmozog*

3. jelenet

1 *Hamlet jön. A következőkben Ophelia és Hamlet nem egymással, hanem csak egymásnak beszélnek.*

HAMLET Drága Opheliám! A tör, amellyel ez idáig harcoltam, saját magam ellen fordult, és úgy érzem, elmém lassan tényleg elborul. Amit tettem, megbántam, de nem forgathatom vissza az idő kerekét.

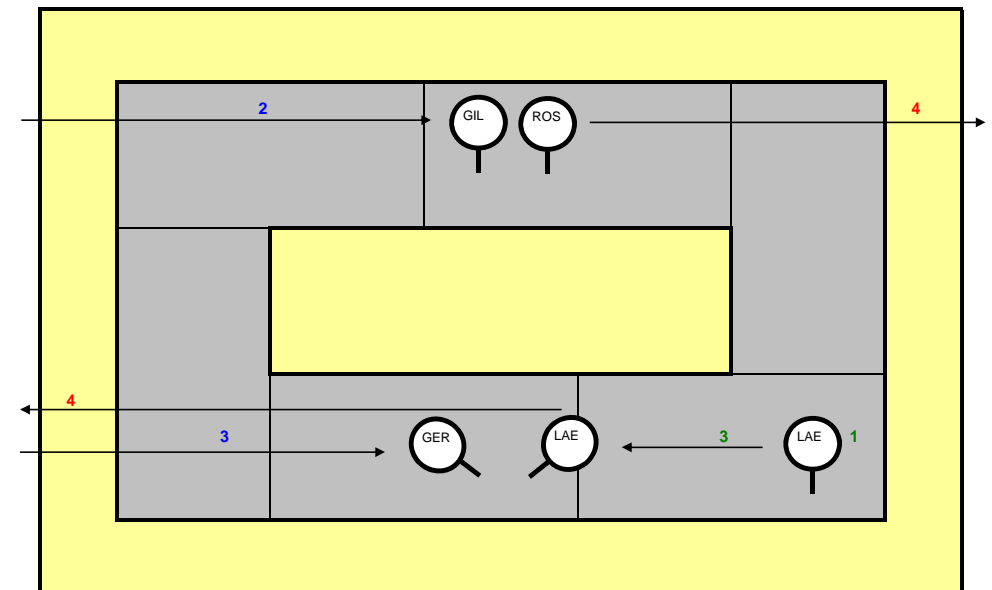
OPHELIA *(Befelé fordulva, kicsit örült módon.)* Hamlet, miért ölted meg apám, miért tetted ezt?! Pedig szedtem neked virágot, és most mind meghal, ha nem jössz értük, de ha idejössz, én elmegyek. Az arcodat is gyűlölöm már, szeretlek, Hamlet.

Egy szó lemaradással mindketten folytatják.

OPHELIA, HAMLET Szerelmem. Szeretlek és halálomig szeretni foglak.

Sötét, zene
(Mindketten el.)

2

4. jelenet

1 *Laertes bent.*

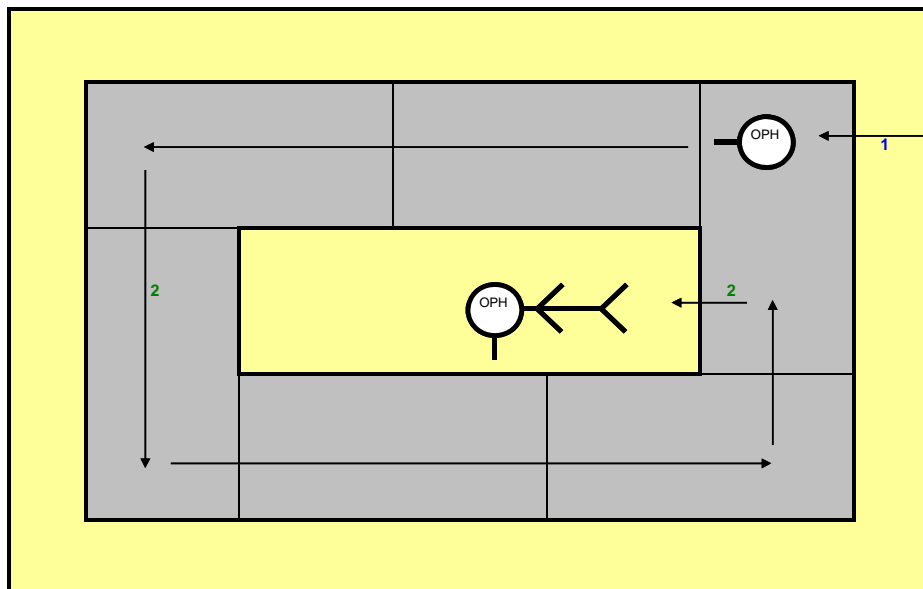
2 LAERTES Ha nem is bosszúból, de húgom miatt muszáj! Hamletet el kell távolítani, de hogyan? Rosencrantz és Guildenstern! *(Rosencrantz és Guildenstern be.)* Azt hiszem, ők elég talpnyalók, hogy megteszik helyettem. Megvédem húgom, és igen, bosszút állok Hamleten, apám halálán. *(Közben Gertrud jön.)*

3 GERTRUD Laertes! *(kézcsók)* Beszédem van veled, tudom, hogy fájnak e szavak, de apád haláláról van szó. Azt akarom, hogy tudd, nem vagyok elfogult, és Hamlet megkapja méltó, megérdemelt büntetését. Itt kell hagynia az udvart és szerelmét. Úgy gondolom, örült elméjének ez épp elég fájdalom. Mondd, te hogyan vélekedsz?!

LAERTES Kísérje őt útján két jó barátja. *(L és G "szétnyílnak")* Rosencrantz és Guildenstern.

*"Igenis" gesztus. Rosencrantz és Guildenstern el.
Gertrud és Laertes el.*

4 **Sötét, zene,** ami folytatódik az 5. jelenet alatt.

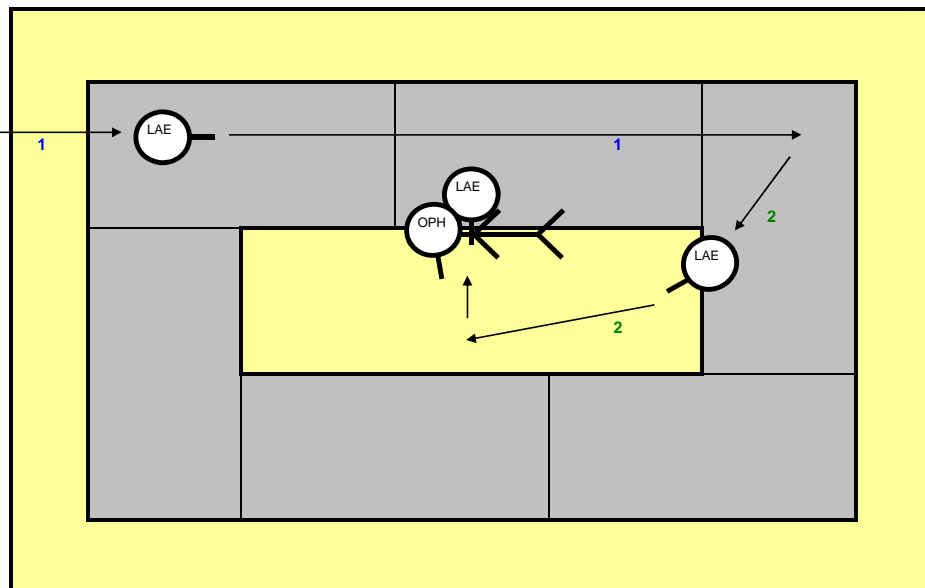

5. jelenet

1 ... Zene, fény ... Tópart, **Ophelia érkezik**, táncol, dúdol, majd a koszorút, mely eddig fejét díszítette, bedobja a kis tóba.

OPHELIA Ezt a koszorút miattad és érted.

2 **Beledől a tóba** és magára csavarja a lepedőt

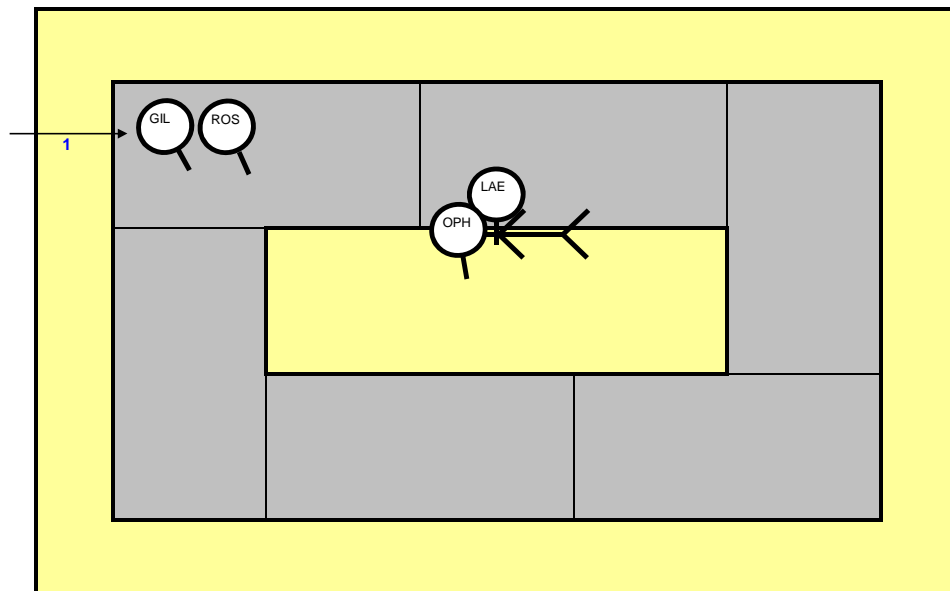

6. jelenet

1 2 **Laertes jön**, meglátja a holttestet, **felemeli, karjára fekteti**, és gyengéden simogatja.

LAERTES Ophelia, én szerettelek. Persze most már minden csak megkésétt szó, de talán jobb is így. Remeg ajkam, hogy így kell szólnom, mert apánk halálának tűskéi még mindig tépik szívemet, de most, hogy te is itt hagytlál, látom, ez az igazi kinszenvedés. Egyetlen vigaszom, hogy Hamlet halott. És őt szeretted, Opheliám? Azt a gazt? *(Lecsukja a lány szemét)* Virágos temetésed lesz.

2 **Ottmarad**, karjában Ophélia

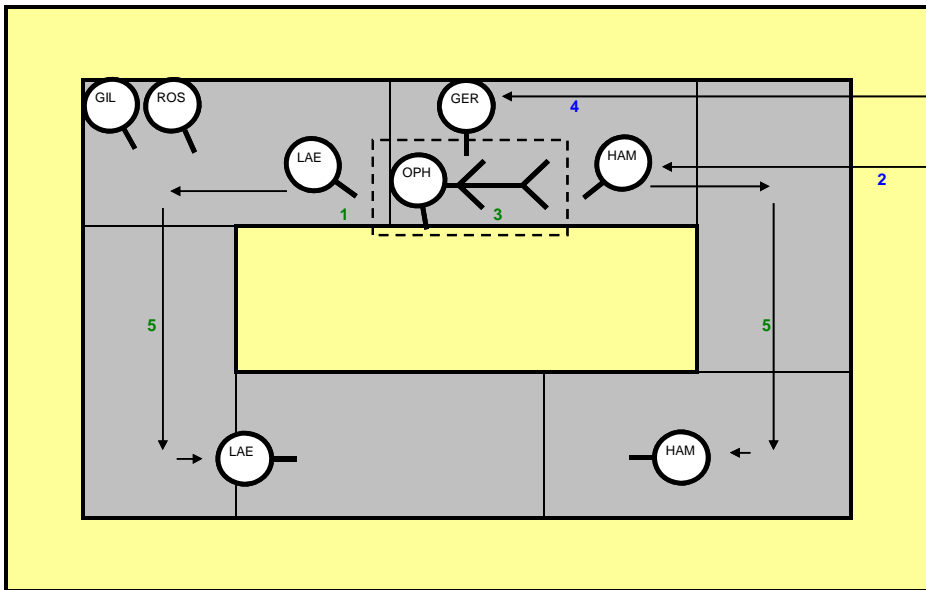

7. jelenet

1 Rosencrantz és Guildenstern mint *szellemek érkeznek*, csak a szövegből derül ki, hogy ők azok.

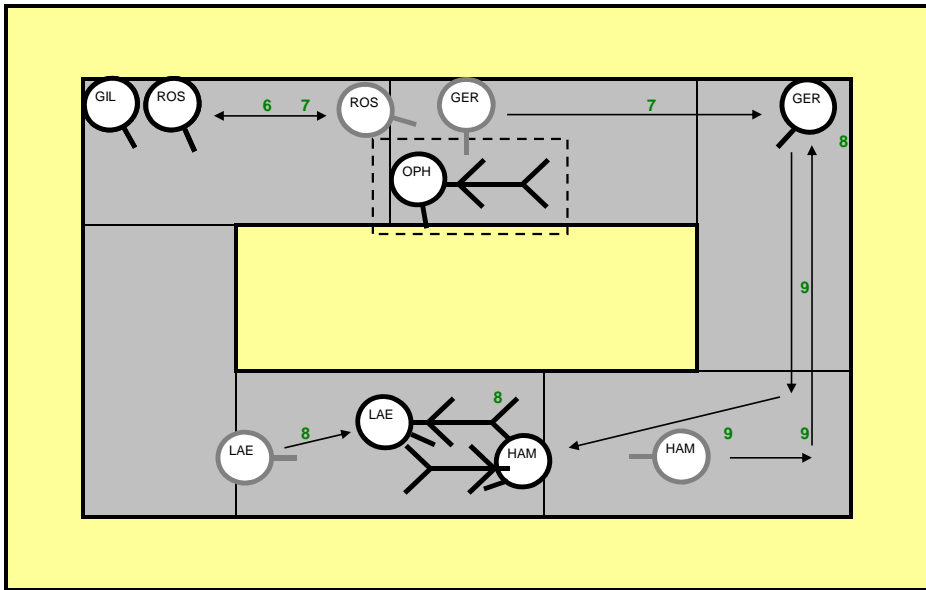
ROSENCRANTZ ÉS GUILDENSTERN *(Egymást visszhangozva)* Laertes ...tes ...tes! Rossz hírt hoztunk ...tunk ...tunk, nem mintha nem tettünk volna ...na ...na meg mindent ...dent dent, de túljárt eszünkön ...kön ...kön, ő ölt ...ölt ...ölt meg minket ...ket ...ket, és él ...él ...él. Bosszúinktól ...tól ...tól nem menekülhet ...het ...het, halálal ...lal ...lal teli a kehely ...hely ...hely.

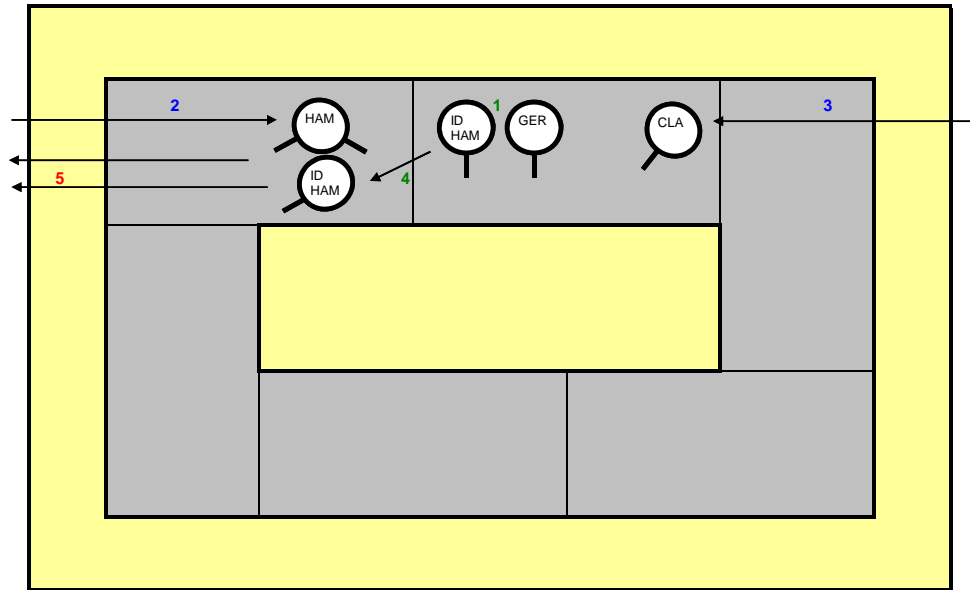
Szellemek is otmaradnak

8. jelenet

- 1 *Laertes leteríti egy (többől kihúzott) lepedővel Opheliát.*
Hamlet megérkezik. Érzékeli a történeteket, és beáll, hogy temesse Opheliát. Hamlet és Laertes folyamatosan küzdenek a lepedő irányításáért, tekintetük dühösen egymásra mered.
- 2 *Rosencrantz kezében kehely.*
- 3 *Gertrud is érkezik a temetésre.*
- 4 GERTRUD Drága fiai, ne öltöztessétek bíborba a gyász! Jer, Hamlet, jer, vedd tőlem e kezét, Laertes kezét!
LAERTES A vér megbocsát, melynek leginkább szítna gerjedelme bosszúra mostan, ámde a becsület még visszatartja békejobbomat. *(Kesztyűt vág Hamlet elé.)*
- 5 HAMLET S bízvást megívom e testvéri párbajt. **Acélt ide!** Kezdődjön hát, vedd magad!
Párbajoznak. Először Laertes talál.
- 6 GERTRUD **Iszom rád,** kedves Laertes, s gyógyulásodra, Hamletem.
- 7 LAERTES Királyném, ne igyál!
GERTRUD **Iszom,** megbocsáss!
Iszik, Laertes pedig őt figyeli és nem a párbajt. Hamlet kihasználja az alkalmat, és leszúrja. Gertrud és Laertes összeesik, meghal.
- 8 HAMLET Hamlet soha, mert Hamlet, ha nem őnmaga, mikor ő nem ő, bánta Laertest. Nem Hamlet tévé ezt. Hamlet tagadja. Hát, ki tette más? Az örütsége s a kehelybeli bor.
- 9 *A maradékot megissza, összeesik, meghal*

1. jelenet

1 2 A színen Claudius és Gertrud: "Uralkodak". Hamlet jön.

HAMLET (*Rajongva kérdezi apjától*) Atyám, mi légyen a délutáni lovaglással, melyet megígértél?
 ÖREG KIRÁLY Drága lányom, aggodásra semmi ok, rögvest indulunk.
 HAMLET Epedezve várom társaságodat... (*Anyjára néz. Kínos csönd.*)

3 Claudius jön

CLAUDIUS Csatlakozhatom-e eme kedélyes társasághoz?
 GERTRUD Jer, csatlakozz! (*zavartan*) Nos, szép időnek nézünk elébe.
 HAMLET No, induljunk hát!
 ÖREG KIRÁLY Te izgága leány, nosza, jer velem!

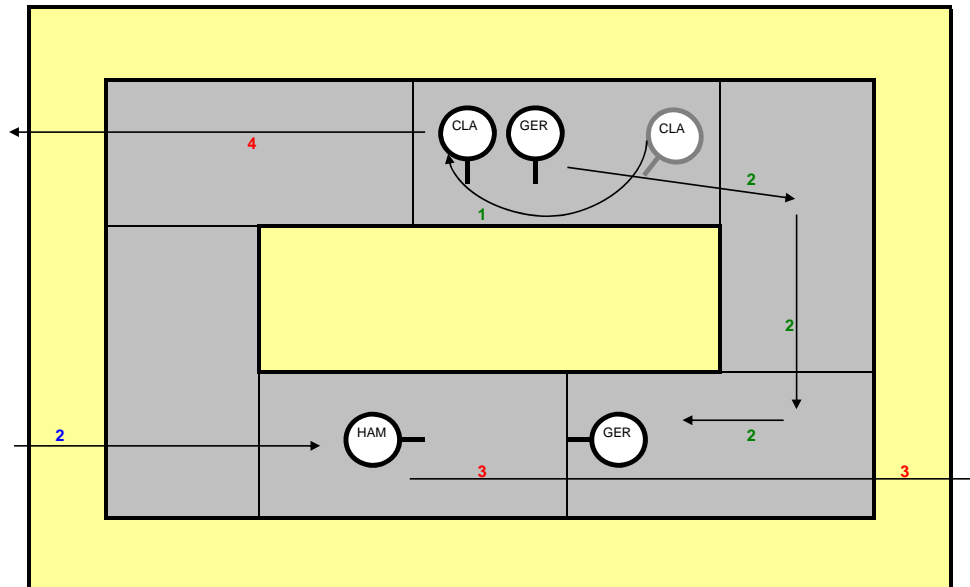
4 Elindulnak

HAMLET További jó csevejt!
 ÖREG KIRÁLY Majd visszatérek, kedvesem!
 GERTRUD Úgy legyen!

Hamlet, Öreg király el.

Gertrud és Claudius a színen marad.

5

2. jelenet

1 *Hirtelen Claudius átmegy az Öreg Király helyére és megfogja Gertrud kezét. Sietős társalgás.*

GERTRUD Ím, kettesben maradtunk végre.
 CLAUDIUS Kedvesem, lépnünk kell, a tervünket be kell váltanunk. Hogy szerelmünk beteljesedjék, a királyt el kell távolítanunk.
 GERTRUD Az éj leple alatt lopózz be szobánkba, kedvesem, de a mérget ne felejtss! Majd fogd le, s a mérget a fülébe én öntöm. Így a halál megtalálja.

Hamlet jö.

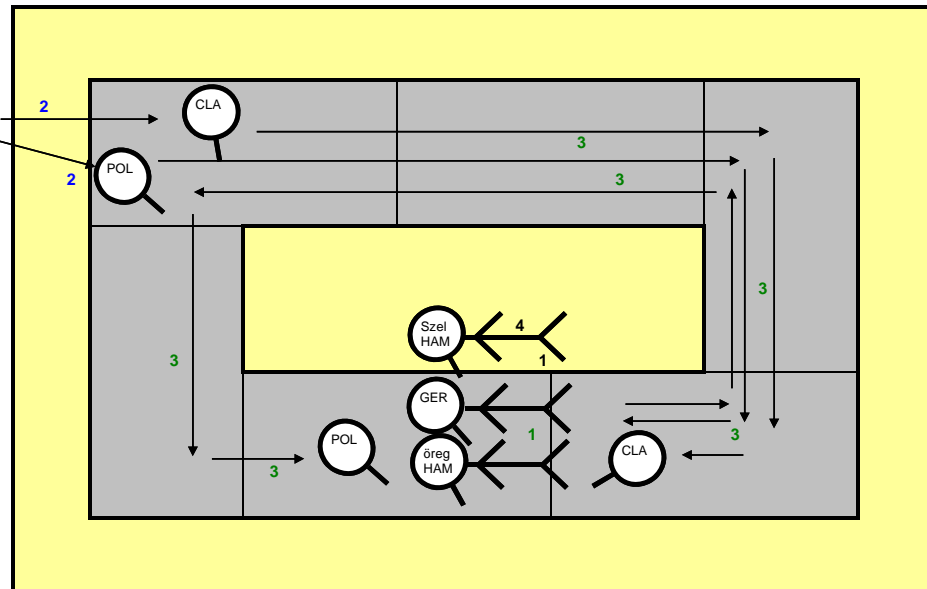
2 2 HAMLET Lefekvéshez készülünk, anyám.
 GERTRUD Menj a szobádba, leányom, én is rögvest nyugovóra térek.

Hamlet és Gertrud félúton elválnak,

3 *Claudius egyedül el*

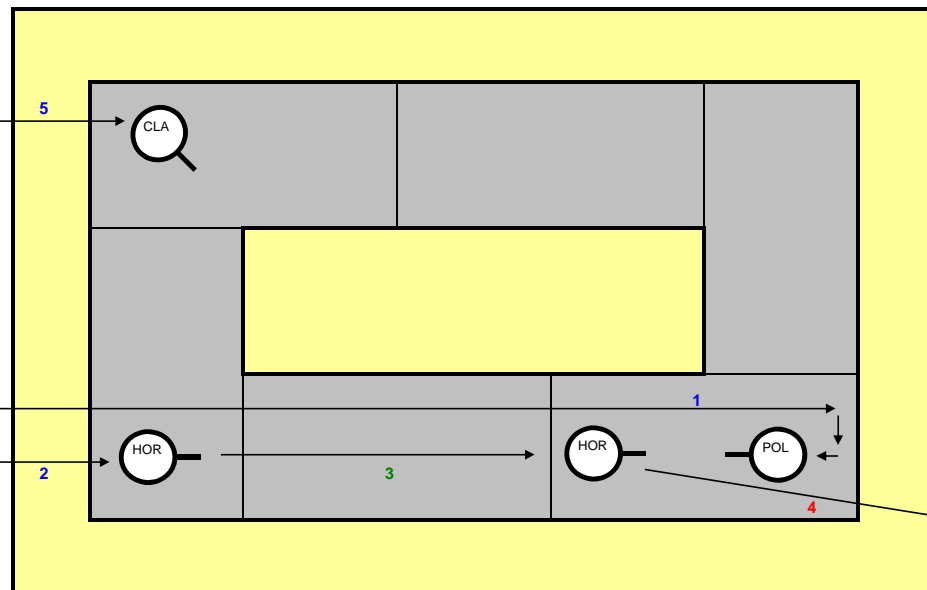
4 *Sötét, zene*

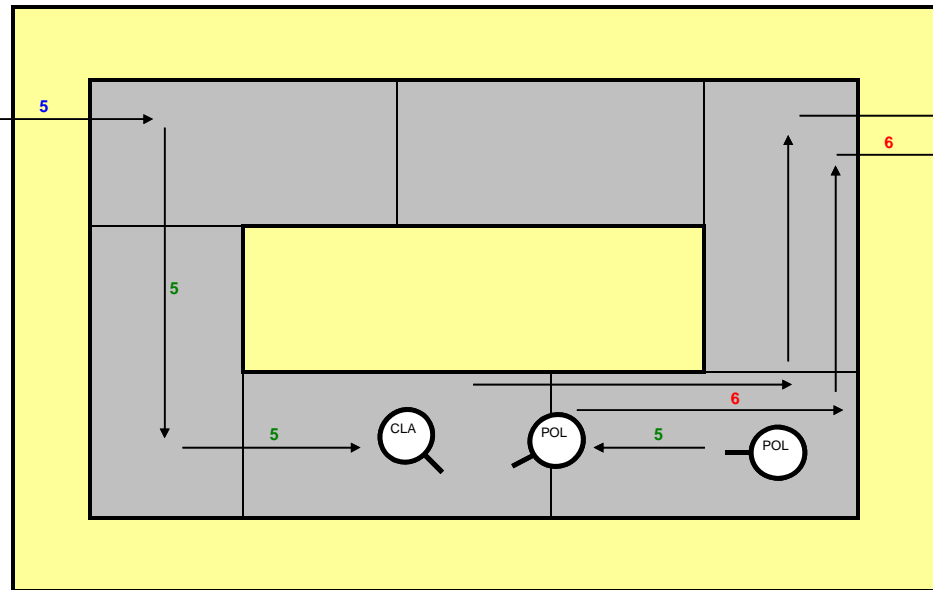
3. jelenet

- 1 A királyi hálószoba. Az ágyban az Öreg király horkol, mellette Gertrud fekszik. Jön Polonia és Claudius. Az ajtó előtt kezét fognak.
- 2 CLAUDIUS Most!
- 3 Erősítik egymást. (Szerencsétlenkednek: Polonia oda-vissza) Claudius belép a szobába. Felkel a királyné. Claudius lefogja a királyt, a királyné meg mérget önt a király fülébe. A király meghal. A gyilkosság pillanatában a színpad elfordul, majd megáll a 4. jelenet helyszínén. Ezzel egy időben zajlik a 4. jelenet az ajtó előtt. Közben a szellem a király mögött takarásban fekszik, a fojtogatás során „kikel” a testből, és szemléli az eseményeket.
- 4 Sötét (Zene??)

4. jelenet

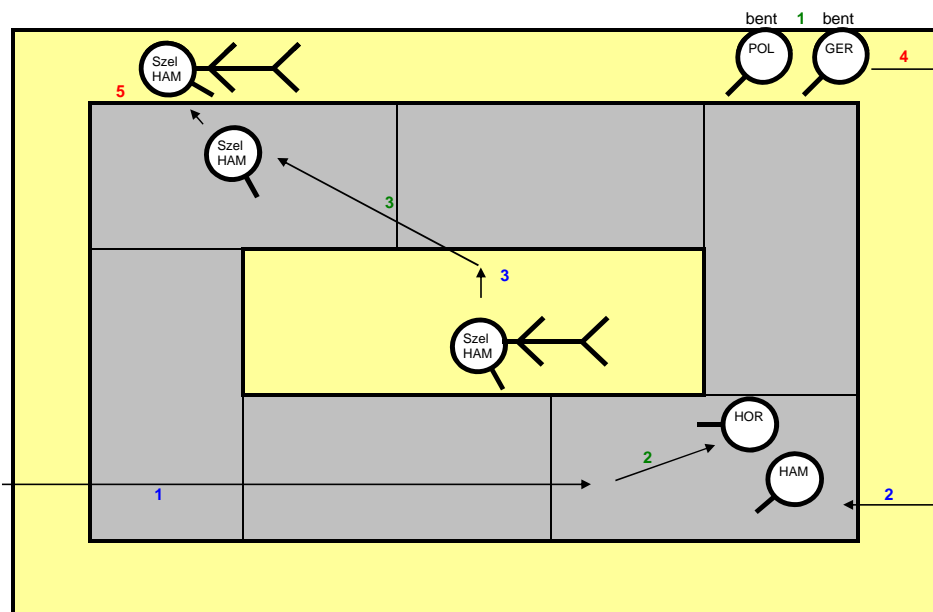
- 1 2 Polonius jó, szorgolga Gertrud kendőjét: hímzett, régies keszkenő, díszes G-betűvel. Hirtelen belép Horatia, erre eldugja a kendőt.
- 3 HORATIA Szeretnék a királlyal társalogni.
POLONIA A király nyugovóra tért, nem várja senki jöttét.
HORATIA Fontos beszélőnivalóm van vele.
POLONIA Királyunk és királyném együtt hálnak. Így társaságod nem kívánatos.
HORATIA Miféle keszkenőt rejtegetsz előttem?
POLONIA (hadarva) Csupán kedvesemét... de hadd el, felesleges...
HORATIA (Kikapja a keszkenőt a kezéből.) Csak nem hívod kedvesednek Gertrud királynénkat? (Gyufát gyújt, ezt nem érttem)
POLONIA Bevallom, titkon kedvelem, de hagyd meg ezt nekem, s most távozz!
HORATIA Titkodat megtartom, de légy óvatos! Tudasd a királlyal, hogy erre jártam!
- 4 5 Horatia el. Claudius kijön a szobából, kezét törölgetve.
- 6 CLAUDIUS Zavart-e valaki?
POLONIA Egy lélek sem járt erre, de merre van királynénk?
CLAUDIUS Hagyd most, benn sirtatja elveszett urát, de lásd, szíve gyorsan megbékél.
Bemennek mind a kettő a szobába.
- 6 Sötét, zene

5. jelenet

Az erkélyen állva mindenki feketében. Ledobnak egy virágot. Claudius és Gertrud egymás mellett, szorosan.

Megjelenik a szellem tiszta fehérben.

6. jelenet

1 2 Horatia sétál, virágokat szed, összetalálkozik Hamlettel. Polonius és Gertrud félig takarásban, kihallgatják őket.

HAMLET Mily véletlen vagy micsoda gaztett! Atyám gyors halála felbolygatta lelkem nyugalmát. Hidd el, ha rajtam múlik, fény derül mindenre.

3 Szellem jó. Mindenki megdöbben.

HAMLET Megállj!

HORATIA Mit látsz?

HAMLET Amott a távolban... Jaj nekem... Valóság vagy csak örület... hogy apám szelleme közel felénk?!

HORATIA Nem örülsz, én is látom.

HAMLET Tényleg te vagy az, apám?

SZELLEMM Kövess!

HORATIA Ne tedd! Lehet, hogy az ördöggel cimborálsz! (A háttérbe húzódik.)

HAMLET Engedj utamra!

SZELLEMM Lásd, minő szörnyűség és gaztett ért engem! A lelkem nem talál nyugalmat bosszú nélkül.

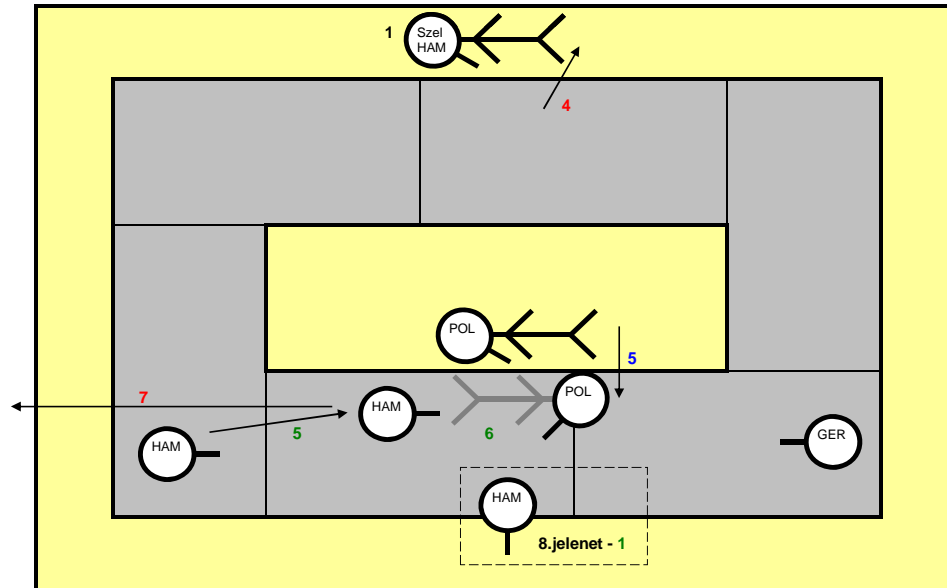
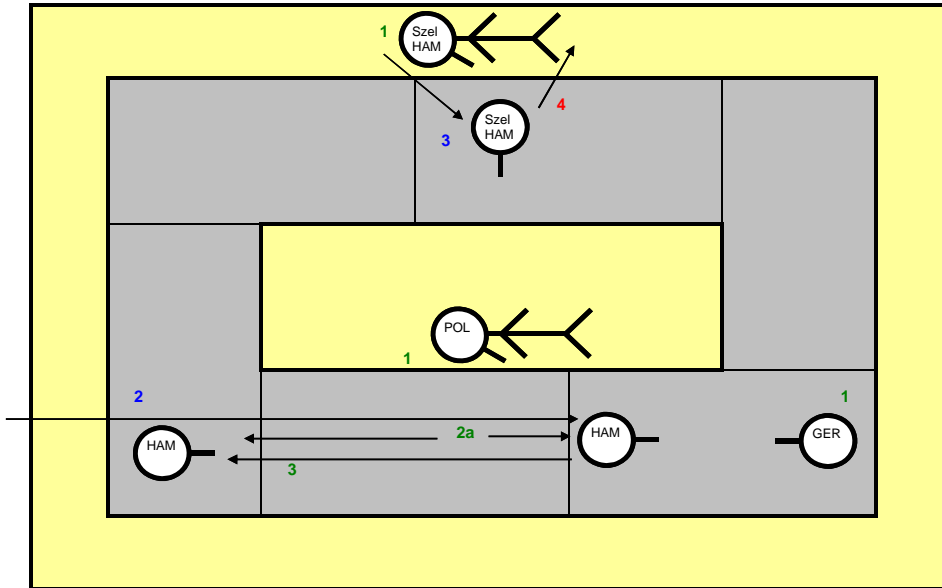
HAMLET Szívemen viselem lelked békéjét, drága atyám.

GERTRUD Jöjj utánam, Polonius, eleget hallottunk!

SZELLEMM Szól a harang, búcsúznunk kell, hamar köddé válok.

4 HAMLET Ég veled!

5 Sötét

7. jelenet

- 1 *A királyné szobájában, Gertrud hivatja Hamletet.*
- 2 HAMLET Anyám, hivatnál?
GERTRUD Beszélőnivalóm van véled. Mostanság gyanús és zavarodott viselkedésed aggaszt engem. Szöbészéd tárgya örületed, de vajh miért? Van-e oka az embereknek állítani ezt?
HAMLET Anyám, te eltevedtél, rossz úton haladsz.
GERTRUD Mutass illendőséget, hisz anyád vagyok!
HAMLET Lelkem a bútól és a kétségbeeséstől nehéz, mely apám halálának körülményeiből ered.
GERTRUD Mi nyomja lelked? Szólj hozzám!
HAMLET Apámat gaztett érte, érzem. S még nem hűlt ki ágya, te már új férfival házls. Mily érzéketlenségre vall ez, anyám? Bár ne volnál az!
GERTRUD Bár nem volnál te lányom, ha így látod ezt! Arcátlanság, melyet így szemembe vágsz, nem értem zavarod.
HAMLET Csak állítás és társalgás. Valld be tettedet, és megbékélek!
- Szellem jő. Királyné felkapja fejét, és úgy tesz, mintha nem látná.*
- 3 SZELLEM Én nem békélek, lányom, míg a gaz nem bűnhődik. Itt áll e nő, kit valaha szerettem, s most mégis álnoknak látom.
HAMLET Itt van atyám, s a békéért kiált.
GERTRUD *(Megjätssza magát.)* Oh... Uramisten... mily csapás, hát mégis örült... A semmibe tekintenek szemeid, lányom!
HAMLET Te is látod, tudom. Ha letagadod, álnokságod csak nő szememben.
GERTRUD Ne tagadd, hogy örülség e látomás!
HAMLET Hisz te kergettél bele, s itt az ideje, hogy vállald a következményeit.
GERTRUD Ne tovább! Segíts, hú barátom!

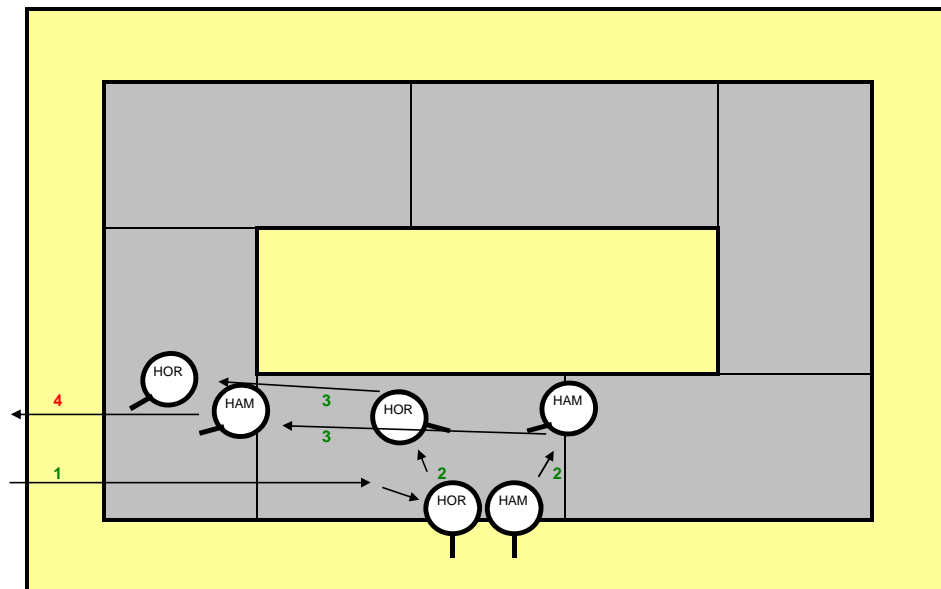
4 5 *Szellem el. Polonius előlép*

- POLONIA Hó, segítség! Hé, segítség!
HAMLET *(örülten)* Hahó, patkány! *(Kirántja kardját és leszúrja Poloniát.)* Meghalt, egy aranyat rá. *Meghalt.*
POLONIA Végem van. Oh... jaj! Mit tevél?
GERTRUD Oh, mily hebehurgya véres munka ez!
HAMLET Véres biz ez, s majd oly gonosz, anyám, mint megölni egy királyt, s öccsével élni.
GERTRUD Királyt megölni?
HAMLET Azt mondtam, igen. Most hagyj, mert félek, maradásom csak indulatot szítna. S majd meglásd, eljön még az a nap! *(A kertbe fut.)*

7 Sötét

8. jelenet

- 1 *Hamlet ül a kertben. Tébolyodottan tekint maga elé. Magában beszél.*
- HAMLET Atyám, várj! Anyám tette vért kíván. Eljő még ideje, s akkor te is megnyugvást találsz. *(Szünet)* Igen, ez lesz így a jó, megtébolyodtam, de megteszem érted, s koronáért!

9. jelenet

1 *Horatia jő. Leül Hamlet mellé.*

HORATIA Mi lelt, Hamlet, hogy ily sötét helyen bujdosol?!

HAMLET Csupán atyámmal beszélgettem. *(Körülhéz, zavartan)* De lám, eltűnt, szokásához híven.

HORATIA Aggódóm érted.

HAMLET Harc volt, barátném, a szívemben, mely aludni sem hagyott. Rájöttem, anyám egy álnok kígyó, de még félek magamnak is bevallani. Megölte atyám, s lelke sötétség töltötte el.

Félek magamtól is... Megzavarodtam. Apám sorsára jutok, tudom. *(A saját fejét ütögeti.)*

Tennem kell valamit, különben elér a vég.

2 *Elindulna, de Horatia megállítja. Hosszan egymás szemébe néznek.*

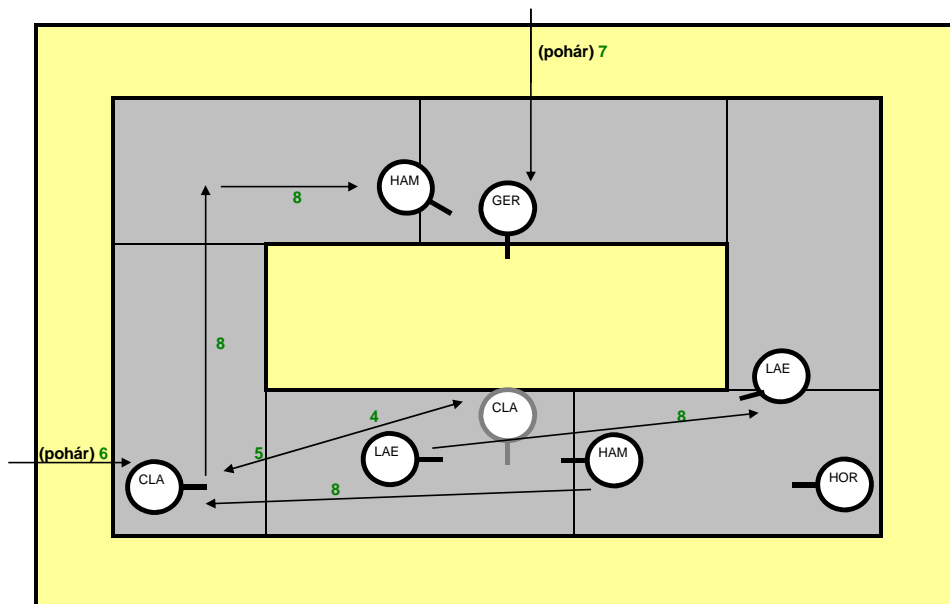
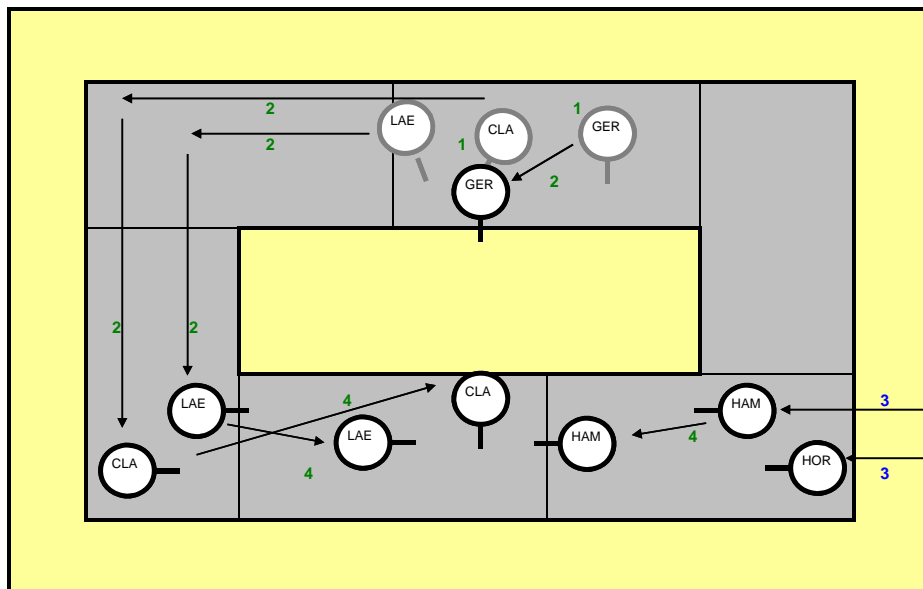
HORATIA Tegyük félre a keserűséget, s induljunk a bálterembe! Ott várják személyünk.

3 *Elindulnak.*

HAMLET Elég is erről.

4 *Mindketten ki*

Sötét, zene

10. jelenet

1 *Claudius, Laertes, Gertrud bent.*

2 CLAUDIUS (*Zaklatott, de kimért.*) Kedves barátom! Lásd, itt jó Hamlet, a megtévelyodott. Ki feldúlta családom nyugalalmát. Életemre s koronámra tör. Bizakodom segítségben. Majdan fogd e tört, és vívj vele baráti párbajt!

LAERTES Hisz egy nő! Bármily gonosz is, egy gyöngö teremtés.

CLAUDIUS (*Gaztettre buzdtítja.*) Elfordulsz hát tőlem, vagy csak megtagadod baráti s királyi kérésem?

LAERTES Uram, nem ellenkezem, amit kérsz, nehéz szívvel, de megteszem!

3 *Hamlet és Horatia most érnek oda.*

4 CLAUDIUS Jer, Hamlet, *jer: vedd tőlem e kezét!* S vívj vele baráti párbajt!

(*Laertes kezét nyújtja.*)

LAERTES A vér megbocsát, melynek leginkább szítna gerjedelme bosszúra mostan.

HAMLET S bizvást megívom a testvéri párbajt. Acélt nekünk! Jer!

LAERTES Jer, egyet nekem!

HAMLET Tán megbántottalak?

CLAUDIUS Ugyan, hisz csak *gyermeteg kacérkodás.*

HAMLET No, rajta!

LAERTES Rajta hát!

Vívnak.

6 CLAUDIUS Megállj! Bort adjatok! Hamlet, ez a *gyöngy a tiéd; fogadd, egészségedre!* (*Zavartan körülhéz, kezében a pohárral.*)

HAMLET Hadd végzem e dőfést, tedd félre addig! Jerünk!

Feszült pillanatok Gertrud, Claudius és Hamlet között.

Újra vívnak.

HAMLET Találtam ismét: igaz-e?

LAERTES Ért, ért, bevallom.

GERTRUD Ez a királyné áldomása, Hamlet, szerencsédért iszik.

7 (*Gertrud saját poharát emeli.*)

HAMLET Kegyelmes asszony!

8 *Hamlet kiveszi Claudius kezéből, és saját poharát tartja oda, és kardját nekiszzegezi. Gertrud ránéz a kardra: Hamlet készítésére, majd mélyen egymás szemébe néznek.*

CLAUDIUS Gertrud, ne igyál!

GERTRUD Iszom, bocsásson meg, uram király! (*Iszik. Hamletnek odatartja a poharat.*)

HAMLET Mindjárt, anyám: még inni nem merek.

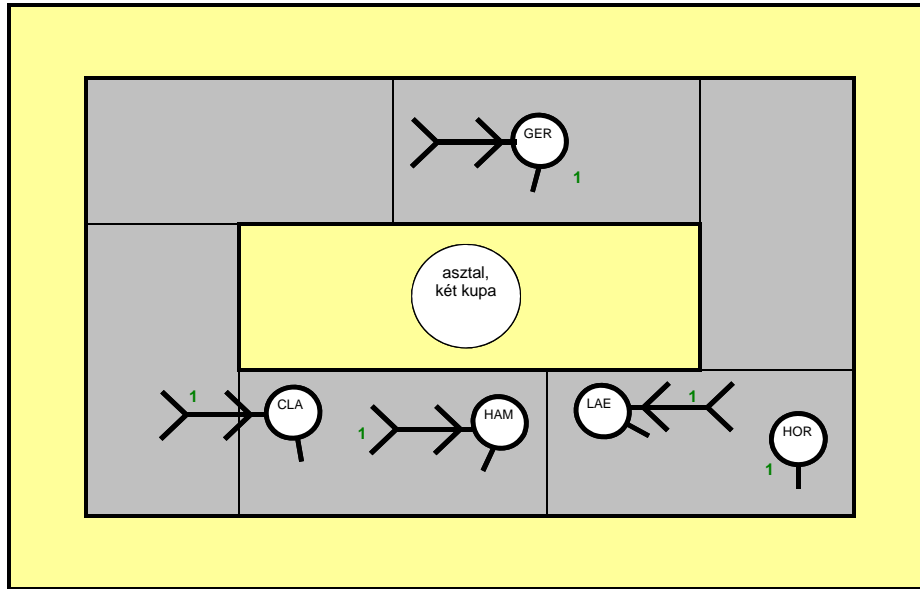
GERTRUD Jer, hadd töröljem meg hát arcodat! (*Gertrud az arcát próbálja csókolni, de Hamlet gúnyosan elvonul. Gertrud elájul.*)

HAMLET (*gúnyosan*) Mi lelte a királynét?

CLAUDIUS (*bizakodva*) Csak elájult.

GERTRUD Nem, nem, az ital: az ital, ó édes Hamlet! Megmérgezték! Most az egyszer tekints rám, mint anyjára a gyermek! Bocsásd meg azt, mit te jól tudtál, s én elkövettem! A tiszta szerelem vezérelt e tettekhez, de jól tudom, lelkem az égben nem talál megnyugvást, s te is követsz majd kedvesem, Claudius! Vétkeztem!

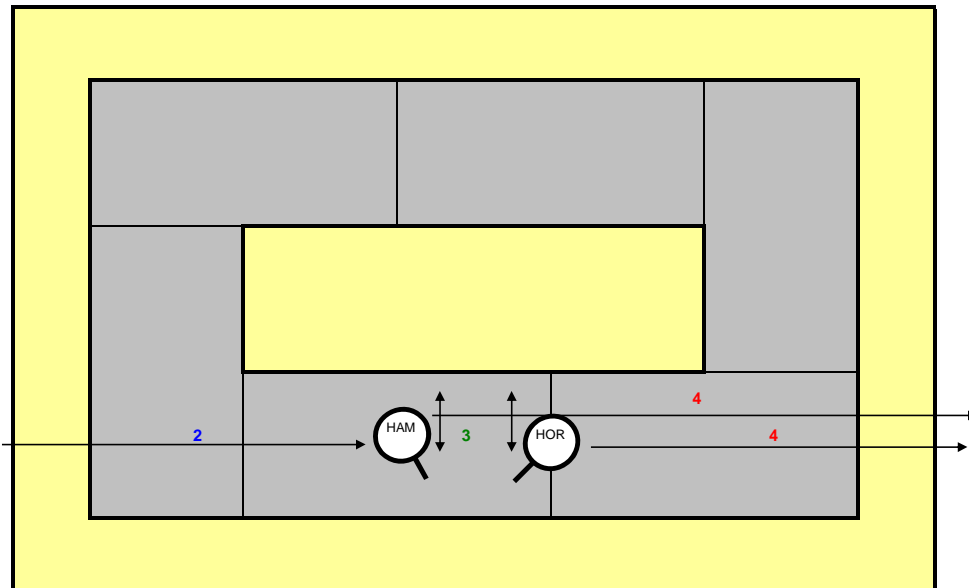
Meghal. Még van egy kis fény, majd teljes sötét, csak a zene szól.

Prológ

- 1 HORATIA E népek most szívemet kitárom, mit hajdanán rám bízott legkedvesebb barátom, oktondi fejetekkel ti, parasztnép, fel nem fogjátok, hogy akkor mi történt. S hadd hírem e még nem tudó világnak az ott történeteket, majd hallotok vérbűn, erőszak, természetellen dolgok, nem is vélt gyilkolás, kivégzés, ravasz, de kényszerű ölés felől és füstbe ment szerelmekről. Mindezt híven elmondhatom nektek.

Sötét (zene)

A sötét alatt a hullák kimennek, Horatia marad benn egyedül.

1. jelenet

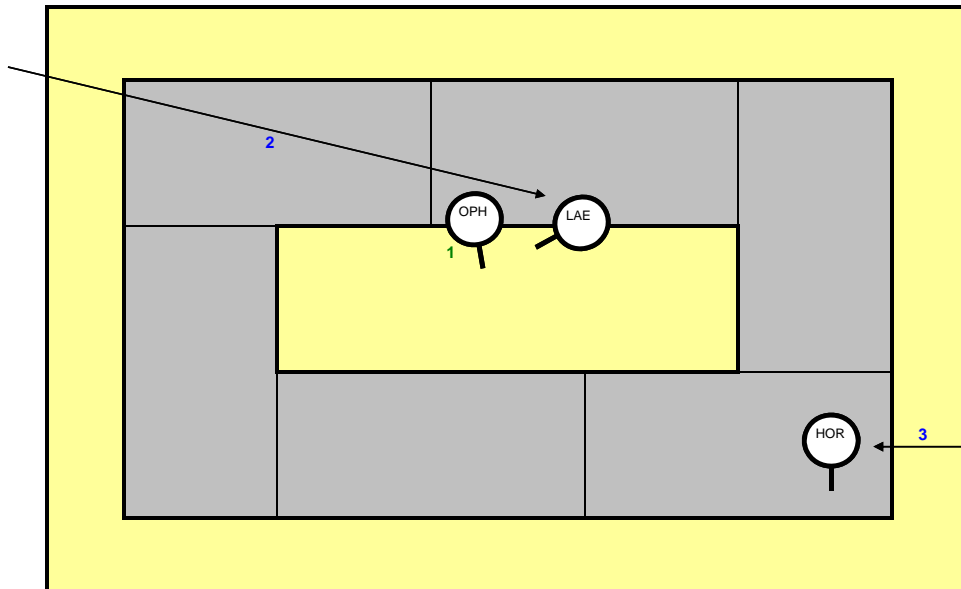
- 2 **Hamlet érkezik** Horatia mellé

HORATIA Üdv néked, jó királyfi!
 HAMLET Örvendek látásodon! Horatia vagy, nem tévedek?
 HORATIA Az! Szegény s örökké hű szolgája megboldogult atyádnak, s te halálig hű barátod, uram. *(Hajolni próbál, Hamlet nem engedi. Elválnak, majd hirtelen egy irányba néznek.)*
 HAMLET Atyám!... Mintha látni véltem volna atyámat.

- 3 HORATIA Hol, uram?
 HAMLET Lelkem szemében. *(Ránéz Horatióra. Horatio elmereng, Hamlet folytatja.)* Ő volt az az ember, vedd akármi részben, mását e földön nem látom soha.
 HORATIA Úgy tartom, a múlt éjjel láttam is. *(Egymásra néznek.)*
 HAMLET Láttad?! *(Kétkedik, pedig tudja.)* Kit?

- 4 HORATIA A királyt, uram, atyádat. **Jer utánam!**
 HAMLET **Vezess hozzá!**

Sötét, zene

2. jelenet

1 2 Patakpart, *Ophelia ül a víz mellett, Laertes jön.*

OPHELIA Drága fivérem, gyere közelebb! *(Laertes közelebb megy, megcsókolja Ophelia kezét.)*

LAERTES Remélem, jól viselted magad, amíg távol voltam tőled.

OPHELIA Kétkednél azon? *(Ránéz játékosan.)*

LAERTES Nem. Mondd, szíved még mindig Hamletért dobog? *(Mégfogja a lány kezét.)*

OPHELIA Szavai, amiket hozzám intéz, felmelegítik lelkemet. *(A vízbe néz, aztán vissza a szemébe.)*

LAERTES És az anyémek?

OPHELIA Az más, téged úgy szeretlek, mint a bátyámat. *(Kihúzza a kezét Laertes kezéből, és elfordul.)*

LAERTES De nem vagyok az, én másképp szeretlek! *(Visszanéz.)*

OPHELIA Hagyd! Ezt már megbeszéltük.

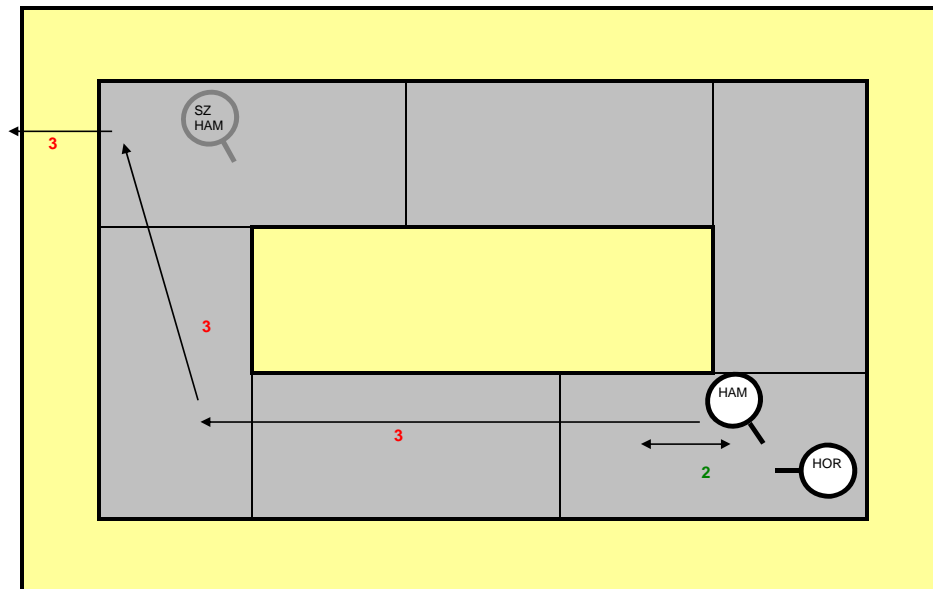
LAERTES Most talán szeret: tán ronda célzat még nem szennyezi szándéka értékét, de óvakodjál! Amily nagy ő, szándéka nem övé. Mert születése rabja maga is. Nem szerethet egy közsorsú leányt.

OPHELIA Horatia másképp látja, szerinte a szerelem legyőz minden akadályt.

HORATIA *(Narráció. Alatta minden mozgás megszűnik.)* Igen, valóban másképp gondoltam.

Ha a szerelem igaz, minden akadályt legyőz. De nekem még nem kellett ily akadályokat leküzdenem, hiszen még igaz szerelemben sem volt részem.

3 **Sötét (zene)**

3. jelenet

1 **HAMLET és HORATIA bent**

HAMLET Hideg, csípős az este. Hány óra van?

HORATIA Úgy tizenkettő felé. Mi ez? Jó.

HAMLET Int, hogy kövessem. Mintha közölni akarna valamit velem. Mennem kell.

HORATIA Lendíti karját egy eldugottabb hely felé. De mégse menj! *(Visszatartja.)*

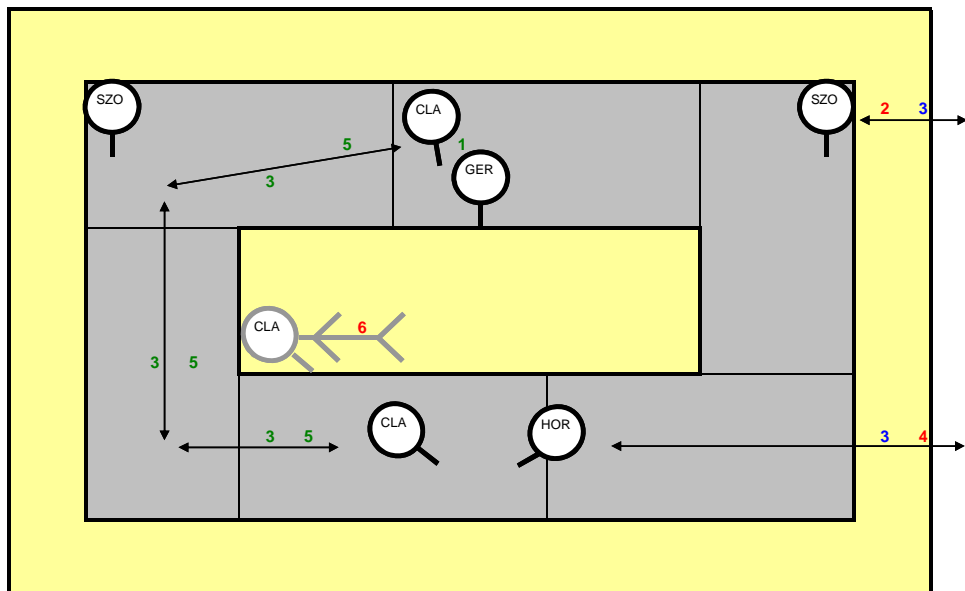
2 HAMLET Itt nem beszél. Megyek velem. *(El akar szabadulni.)*

HORATIA *(Nem engedi.)* Ne tedd, uram!

3 HAMLET Egyre int. Csak menj, atyám, követtek! *(Elindul.)*

4 HORATIA *(Narráció)* Félttem, hogy fájdalmas lehet az, mit e szellem közölni akar, így utána mentem. S megtudtam, hogy a király gyilkosa nem más, mint Claudius. És most ugorjunk előrébb, egészen addig a napig!

Sötét (zene)

4. jelenet

1 *Claudius masszírozza Gertrudot.*

CLAUDIUS Olyan feszült vagy, kedvesem! *(Áll a királyné háta mögött.)*
 GERTRUD Nyomja lelkem tervünk súlya, és aggódom, hogy Hamlet megsejtett valamit.
 CLAUDIUS Ugyan, nyugodj meg! Nem is sejtheti, de... mit javasolsz?
 GERTRUD Nem tudom, de tennünk kell valamit.
 CLAUDIUS Hívd be Horatiót!
 GERTRUD Horatiót? Mi dolgod vele?
 CLAUDIUS Csak hivatás!
 GERTRUD *(Szolgálóhoz.)* Kerítsd elő Horatiót! Mondd neki, hogy a király látni akarja. *(Szoleta el.)*

2

GERTRUD Tehát, uram, mi célod vele?
 CLAUDIUS Figyeld majd mondandóm, s megérted, mire gondolok.

3 *Horatia és a Szolga jön.*

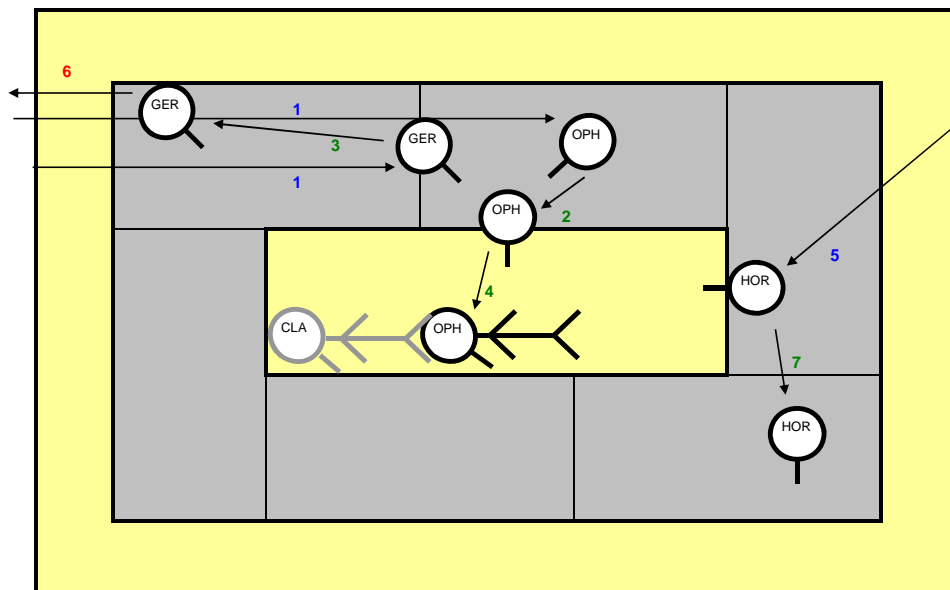
HORATIA Mit kívánsz velem, királyom?
 CLAUDIUS Parancsom az, hogy tüntesd el Hamletet a palota közeléből.
 HORATIA Ezt nem kérheted tőlem! És mi lesz Opheliával?
 CLAUDIUS Ophelia? Hogy jön ő ide? Nohát, nohát! Csak nem szerelmes a mi kis hercegünk?
(Közlebb lép.) Nos tehát, elvállalod, hogy megöld Hamletet?
 HORATIA Megölni Hamletet? Mi okod lenne rá?
 CLAUDIUS Túl sokat tud. Meg kell tennünk.
 GERTRUD Claudius, hogy gondoltad? Nem tehetjük.
 CLAUDIUS Két választásod van. Vagy megölsz Hamletet, s életed meghagyom, vagy meghalsz, de Hamletnek úgylis vége.

HORATIA *(Narráció. Alatta minden mozgás megszűnik.)* Nem tehettem meg, bár tudtam, hogy Hamlet meg akarja ölni Claudius, és azt is, hogy Claudius végezni akar vele. Tehát nem tehettem mást, minthogy nem szóltam senkinek semmit, és ez volt az én nagy hibám s bűnöm.

4 *(Horatio el.)*

5 CLAUDIUS *(Visszamegy)* Most te jössz, Gertrud, intézd el Opheliát!

6 *Sötét (zene) mindenki ki*

5. jelenet

1 *Patakparton, Ophelia és Gertrud jön.*

GERTRUD Hallottam, hogy Hamlet iránt hogy viseltetesz.
 OPHELIA *(Rémülten hátrafordul. Ránéz.)* Honnan tudja?
 GERTRUD Ismerem én a fiatal szerelmet. *(Álszomorúság és sajnálat.)* Be kár, hogy már Hamlet nincs köztünk!
 OPHELIA *(hitetlenkedve)* Mit beszélsz?
 GERTRUD Hamlet elutazott, és megtámadták útközben a kalózok. *(megjátszva)* Ő hősiessen harcolt, és bátorságáért életével fizetett.

2

OPHELIA Kérem, hagyjon magamra! *Gyászom felemész. (Visszafordul, és a patakra mered.)*
 GERTRUD Hamlet iránt érzett szerelmed rávehet olyan dolgokra, amiket eddig még nem tettél. De ne feledd, Hamlet halott! *(Gertrud mintha elmenne, de megáll. Ophelia belesétál a vízbe, öngyilkos lesz.)*

3 4

OPHELIA Szeretlek, Hamlet!

Horatio rohanva érkezik.

5

GERTRUD Őt már nem hozhatod vissza! *(El.)*

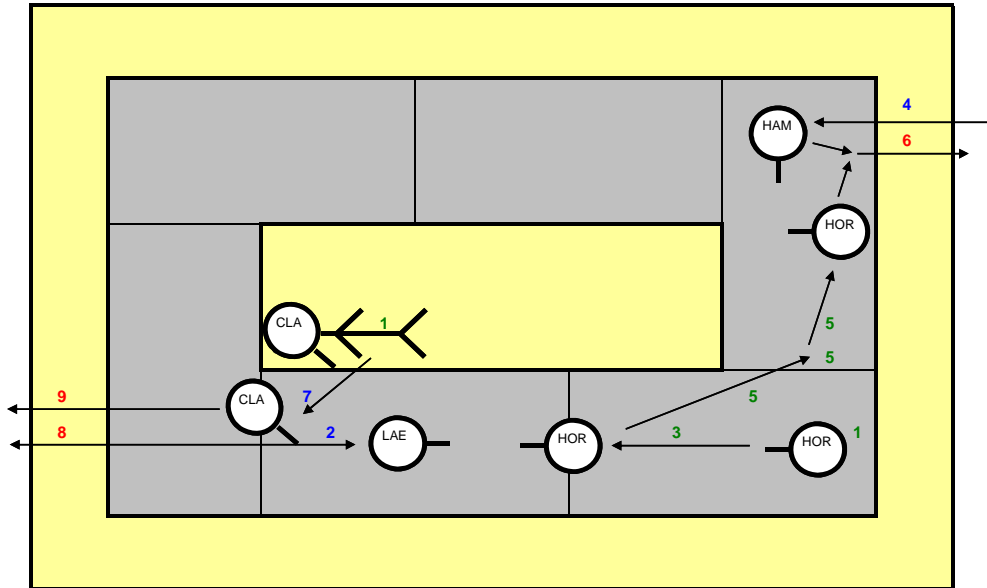
6

HORATIA *(Narráció.)* Ó, én balga! Ezt megakadályozhattam volna. Figyelmeztethettem volna. Hamlet, újabb hibát követtem el.

7

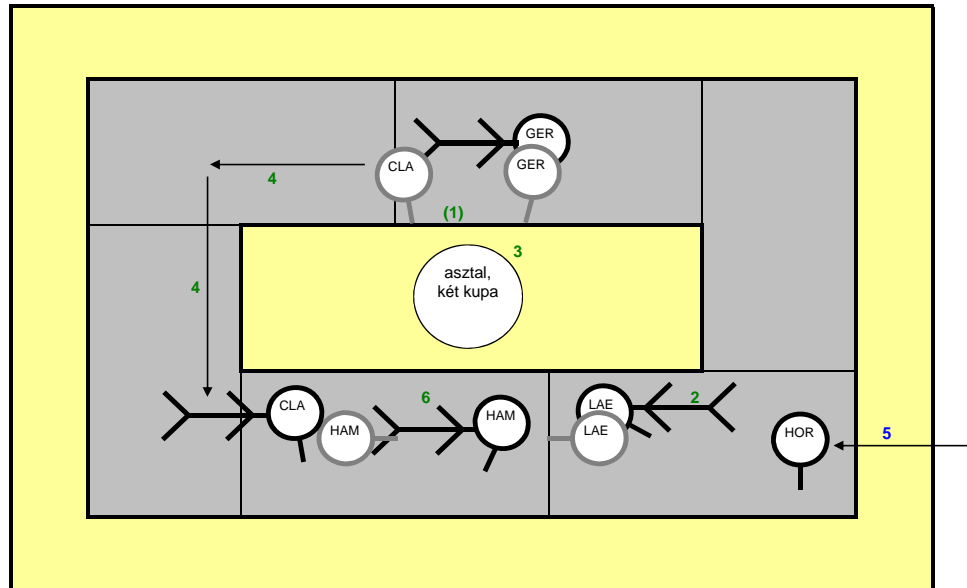
nincs sötét, folytatódik...

6. jelenet

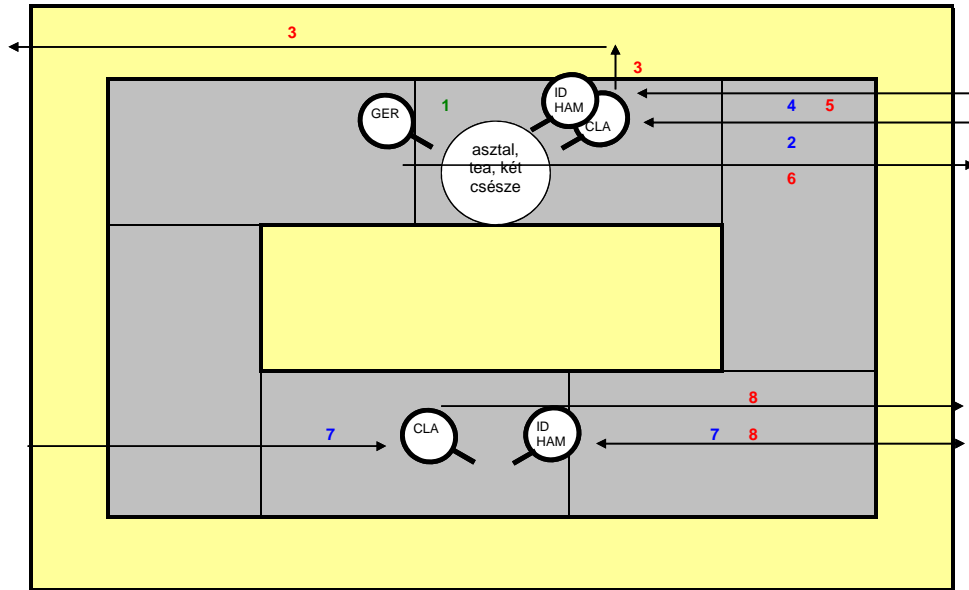
- 1 HORATIA Hamlet! Hamlet!
- 2 *Laertes érkezik*
- 3 LAERTES Mi lett, Horatia? Mi történt?
HORATIA Hamletet keresem, mert közölnöm kell vele egy szörnyű hírt. (*Odarohan Laerteshez.*)
- 4 LAERTES Mondd már, mi történt?! (*Rángatja Horatiát.*)
- 5 HORATIA Laertes! Ophelia halott. (*Csönd. Hamlet érkezik, és mindent hall.*)
- 6 LAERTES Nem! Hazudsz!
- 7 HAMLET Hogyan? Mi történt?
- 8 HORATIA (*Hátramegy Hamlethez.*) Bánatában vízbe ülte magát. Utolsó szavai ekképp hangzottak: Hamlet, szeretlek! (*Mindkettel ell!*)
- 9 *Sötét (zene)*

7. jelenet

- (1) 2 *Claudius látványosan mérget önt egy kehelybe, amíg senki nem figyel. Párba. Hamlet és Laertes párbajoznak. Hamlet megsebesíti a mérgezett karddal(?) Laertest.*
- HAMLET Miért tetted ezt, Laertes?
- LAERTES Hamlet, te élj tovább, én árulásomért méltán halok.
- GERTRUD Im, e hőségben kiszáradt szám. Itt egy kehely, hogy szomjам oltsam.
- CLAUDIUS Gertrud, ne igyál!
- GERTRUD Iszom, bocsásson meg, uram király!
- 3 *Iszik a mérgezett kehelyből, melyet Claudius rakott oda Hamletnek. Elindul törrel a kezében Hamlethez.*
- 4 CLAUDIUS Hamlet, meglakolsz!
- Ordít. Hamlet megfordul, és fordultában belevágja a tört Claudiusba, aki szintén leszúrja Hamletet*
- 5 HAMLET Oh! Meghalok, *Horatio!* Az ország! Övé haldokló szavam! Beszélj el ezt neki, és minden körülményt, mi okozá. *A többi néma csend. (meghal)*
- 6 HORATIO (*Narráció*) Nemes szív tört meg itt, s ne haragudj reám, amiért nem sikerült megmentenem, kiket megmenhethettem volna. Jó éjt, királyfi, nyugosson angyal, éneklő sereg! A történetnek itt a vége. Halottak, vérbűn, erőszak, természetellen dolgok, nem is vélt gyilkolás, kivégzés, ravasz, de kényszerült ölés feől, füstbement szerelemről. Barátim meghaltak, s most lelkemen hordom tettem súlyát. Ez az én terhem lesz életem végéig. Ez az én büntetésem, az én tragédiám, az én történetem.

Sötét, zene

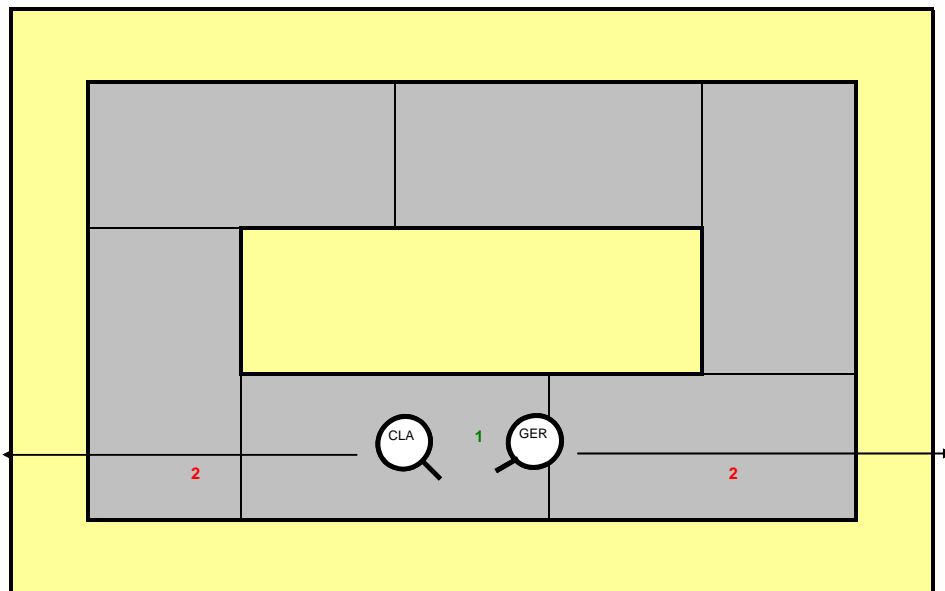

1. jelenet

- 1 2 *Lugas a színpad bal oldalán, Gertrud egy asztalnál ülve teázgat, Claudius jön dudorászva.*
- CLAUDIUS Kedves királyném, reméltem, hogy itt találak. Merre van a király? Nincs a közelben?
 GERTRUD Nincs a közelben. Nyugodtan beszélgethetünk egy csésze tea mellett.
 CLAUDIUS Tegnap nem találalak a kertben.
 GERTRUD Fontosabb dolgaim voltak az üldögélésnél.
 CLAUDIUS Miért vagy ilyen undok?
 GERTRUD Bosszús vagyok férjem uram, a király miatt.
 CLAUDIUS Mi történt a bátyámmal?
 GERTRUD Folyton a társaságot keresi, de én ezt már nem bírom viszonozni. Kapcsolatunk rég zátonyra futott.
 CLAUDIUS Ennek örülnöd kellene, hiszen szeretjük egymást.
 GERTRUD Igen, és különben is, túl öreg már, nem úgy, mint te.
 CLAUDIUS Nem bírom a titkolózást, kedvesem, a múltkor is majdnem fény derült a kapcsolatunkra.
 GERTRUD Valamit tennünk kell. Ez a helyzet kilátástalan számunkra. Zajt hallok! Valaki közeleg. Menj el gyorsan!
- 3 *Claudius gyorsan távozik. Öreg király érkezik.*
- 4 ÖREG KIRÁLY Mit üldögélsz itt egymagad, kedvesem?
 GERTRUD Csak teázgattam.
 ÖREG KIRÁLY Két csészeből? *(Gyanakvón felemeli a csészt.)*
- 5 GERTRUD *(Hirtelen rávágja.)* Téged vártalak.
 ÖREG KIRÁLY De hisz ebből már valaki ivott... *(Csönd.)* Azért jöttem, hogy szóljak, a palotában mindenki rád vár, mert a norvég küldöttséget kellene köszöntened. *(El.)*
- 6 GERTRUD Ilyen hamar megkezdődött? Máris megyek. *(El.)*
- 7 *Claudius és a király találkoznak a kertben.*
- CLAUDIUS Köszöntelek, bátyám. Látom, valami nyomja lelked.
 ÖREG KIRÁLY *(Nagyot sóhajt.)* Érzem Gertrud hűtlenségét. Szavai oly zavartak. Talán titkolólem valamit.
 CLAUDIUS Gondolod? Kire gyanakszol?
 ÖREG KIRÁLY Nem tudom, csak sejtelmeim vannak. *(Idegesen)* De ha gyanúm beigazolódik, pusztá kézzel ölöm meg őt.
 CLAUDIUS *(Félve kérdez.)* Nem bízol már Gertrudban?
 ÖREG KIRÁLY Nem. Az utóbbi időben nagyon furcsán viselkedik.
 CLAUDIUS Ezt miért éppen nekem mondod el?
 ÖREG KIRÁLY Úgy érzem, megbízhatom testvéremben. Mi mindig segítettünk egymásnak.
 CLAUDIUS Szerintem felesleges az aggodalmad. Gertrud hűséges feleséged. Siess, várnak a norvégok! *(Öreg király és Claudius el.)*

Zene, sötét

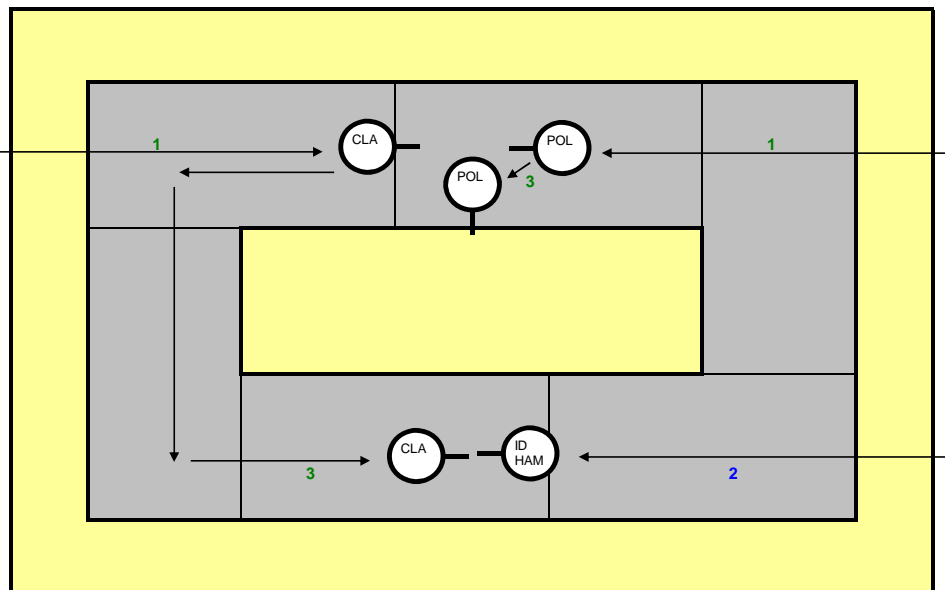
8

2. jelenet

1 A kerti lugasban

CLAUDIUS *(suttogva)* Drágám, baj van!
 GERTRUD Mi történt?
 CLAUDIUS Most beszéltem a királlyal, gyanakszik, hogy megcsalod.
 GERTRUD Úristen! Nem szabad szerelmünknek kitudódnia! *(Erélyesen)* El kell tenni láb alól, mert különben nem érzem magam biztonságban. Tedd meg ezt értünk!
 CLAUDIUS De hát a testvérem! Hogyan tehetnék ilyet!
 GERTRUD Gondolj a jövőnkre! Nincs más lehetőség!
 CLAUDIUS Biztosan létezik más megoldás is!
 GERTRUD *(Kiabál)* Azt akarod, hogy a bátyád legyen a kettőnk közötti akadály?! *(Feldúltan el.)*
 CLAUDIUS *másik irányba indul.*

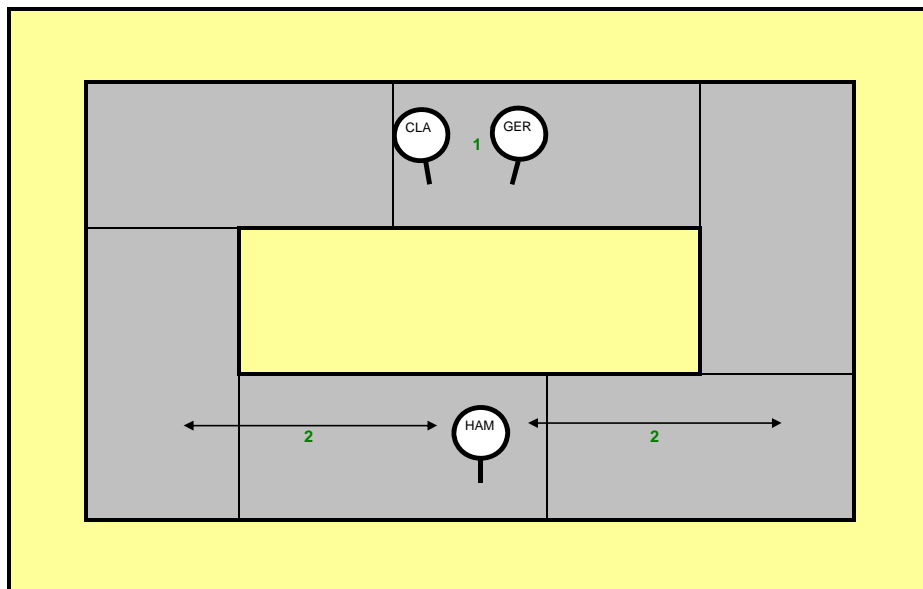
3. jelenet

1 Claudius találkozik a trónteremben Polóniával.

CLAUDIUS Á, Polónia! Jó, hogy jössz! Éppen hozzád indultam volna.
 POLÓNIA A királlyal voltam elfoglalva. *(Hivalkodón.)* Játszottunk egy kicsit.
 CLAUDIUS Meg kell ölnöm.
 POLÓNIA Ez biztosan Gertrud akarata. Már korábban is sejtettem, hogy hasonló a gondolkozásunk.
 CLAUDIUS Te is ezt akarod? Mi hasznod származna? Te csak az ágyasa vagy.
 POLÓNIA De ha segíték, megjutalmazol.
 CLAUDIUS Ezt miből gondolod?... Ő a bátyám.
 POLÓNIA Döntsd már el, hogy mit akarsz! Egyébként is, övé a hatalom, így te soha nem fogsz belőle részesülni. Ha változtatni akarsz sorsodon, hallgass Gertrudra, és öl! CLAUDIUS Nem tudom, mit csináljak. Hallgassak Gertrudra, és öljem meg testvéremet, vagy álljak a sarkamra, és mondjak ellent? De akkor elveszítem Gertrudot.
 POLÓNIA Hallgass a szívedre!
 CLAUDIUS A szívem Gertrudé.
 POLÓNIA Azt hiszem, megtaláltad a megoldást.
 CLAUDIUS Szerinted ma öljük meg?
 POLÓNIA Ha biztos vagy a döntésedben, ennél alkalmasabb napot nem is találhatsz rá.
 CLAUDIUS Nem lesz elég erőm a szemébe nézni, mikor tudom, hogy megölöm.
 POLÓNIA Akkor tedd meg álmában! Önts savat a fülébe!

3 Claudius a trónterem egyik sarkába megy, ahol a király már jelen van.

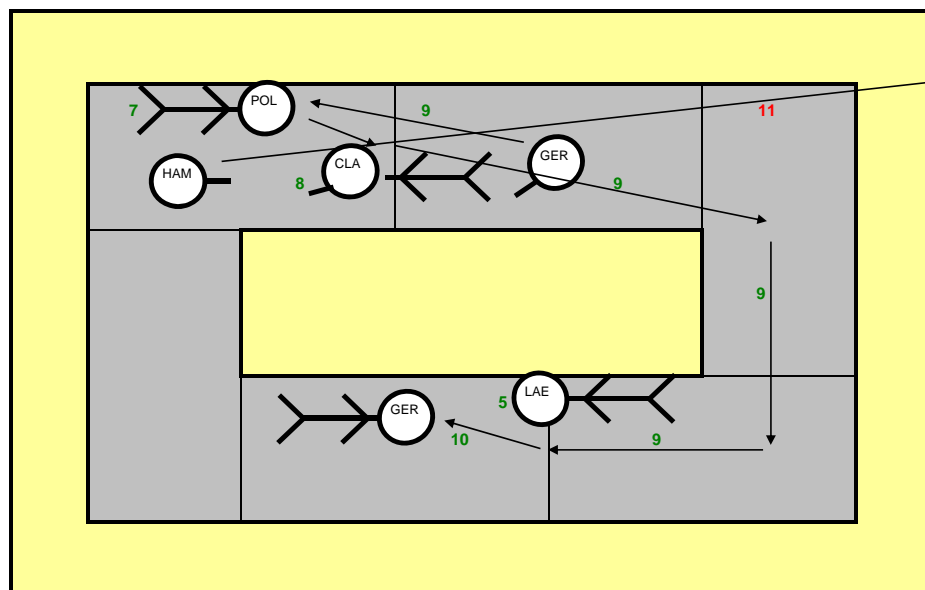
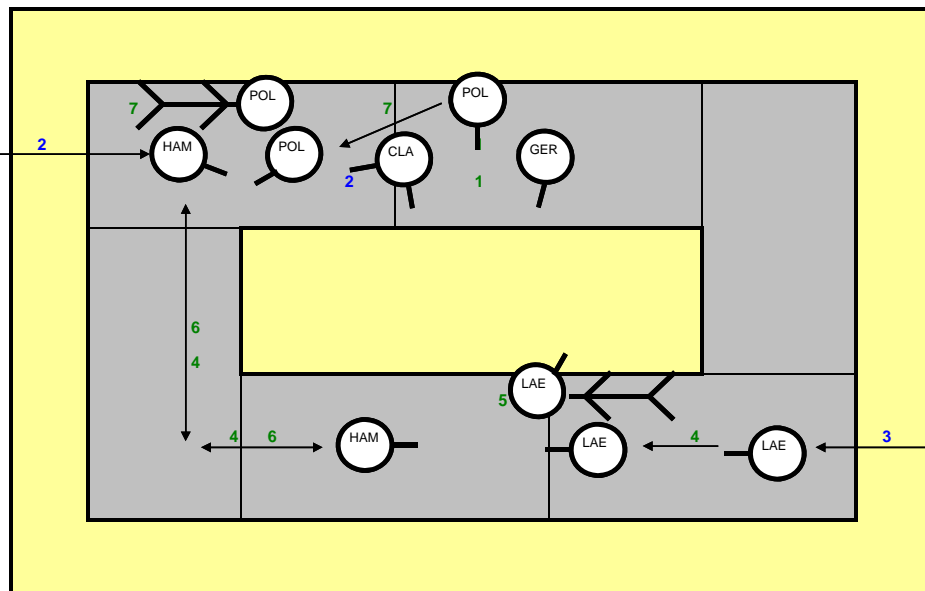
Hosszan farkasszemét néznek: Zene, lassú sötét

6. jelenet

1 *Claudius és Gertrud fogják egymás kezét. (Nem látják a jelenetet.)
Megáll a zene, és hirtelen sötét. Csak Hamletből látunk valamit.*

↑
SZELLEM *(gépről)* Fiam!
HAMLET Ki szól?
SZELLEM Atyád szelleme vagyok.
HAMLET Miért akarsz félrevezetni? Szellemek nem léteznek. Ki űz belőlem bolondot?
SZELLEM Csak az igazságra akarlak rávezetni.
HAMLET Miféle igazságra? Mindenről tudomásom van, ami körülöttem történik.
SZELLEM Főlöszleges hitetlenkedned. Bizz bennem, hisz én csak a javadat akarom. Meg kell tudnod, az édesanyádnak és nagybátyádnak, Claudiusnak viszonyuk van egymással. Ők akarták halálomat. Poloniának is része volt a kitervelésben.
2
HAMLET Mily vak voltam! Hogy lehet, hogy ezt nem vettem észre? Mióta űzik ezt a kegyetlen játékot? Hogy hozzam helyre a helyrehozhatatlant?
↓
SZELLEM Bosszuld meg azt, amit atyád ellen tetek! Így lelkem is megnyugvást nyer.

7. jelenet

1 2 *Palota, Claudius és Gertrud ugyanott állnak. Néhány lépésre Polónia. Hamletet hirtelen látják meg.*

HAMLET Te gyilkos! Állj ki velem, ha mersz!

CLAUDIUS Miről beszélsz, lányom?

3 HAMLET Nem vagyok a lányod! *(Laertes érkezik.)*

LAERTES Milyen tiszteletlen vagy a királlyal szemben!

4 HAMLET *A királlyal? Az nem lehet törvényes király, aki saját bátyját meggyilkolja a trón megszerzése érdekében.*

LAERTES Állj ki velem! Én megvédem a királyt! Te gyáva féreg!

HAMLET Te kis talpnyaló! Undorodom a királytól!

5 *Vívznak. Hamlet leszúrja Laertest.*

CLAUDIUS Mit tettél, Hamlet?

6 HAMLET Megöltem, mert utamba állt. *(Claudius felé.)* Téged is megölök, ez teljesíti be a bosszúm.

7 *Polónia el akar osonni, de Claudius maga elé rántja, és Hamlet véletlenül Polóniát is megöli.*

CLAUDIUS Hamlet, te megőrültél! Mi vette el az eszed?

HAMLET Atyám gyilkosai vették el, és most már téged sem kíméllek! *(leszúrja)*

8 9 GERTRUD *En szerencsétlen! Hová vezetett akaratom?! Egész családom elhagyott.*

10 *Félhomály, megnézi a halottakat és összeomlik.*

11 *Hamlet ki*